

22 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 2023

† ΚΥΡΙΑΚΗ ΣΤ' ΛΟΥΚΑ

Ἀβερκίου ἰσαποστόλου ἐπισκόπου Ἱεραπόλεως (†167), τῶν ἐν Ἐφέσῳ ἁγίων ἑπτὰ παιδῶν (†250).

ᾠχος γ'. Ἐωθινὸν θ'.

* * * * *

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ

Μετὰ τὸν Ἐξάψαλμον,

Συναπτὴ μεγάλη, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

ᾠχος Γα φ

 ^{Γα}
ε ος Κυ ρι ος και ε πε φανεν η μι ιν ^{u q}

 ^φ
ευ λο γη με νος ο ερ χο με νος εν ο νο μα τι Κυ ρι

 ^{Γα}
ου ου ^{u q}

Στίχ. α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Στίχ. β'. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἠμυνάμην αὐτούς.

Στίχ. γ'. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἐστὶ θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

 ^{Γα}
ε ος Κυ ρι ος και ε πε φανεν η μι ιν ευ λο

 ^φ
γη με νος ο ερ χο με νος εν ο νο μα τι Κυ

 ^{Γα}
ρι ου ^{u q}

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ

Τὸ Ἀναστάσιμον.

 ^{Γα} ^{Πα}
ε υ φραι νε σθω τα ου ρα νι α α γα λ λι α

 ^{Γα} ^{Πα}
σθω τα ε πι γει ει α ο τι ε ποι η σε κρα τος εν

Πα
 βρα χι ο νι αυ του ο Κυ ρι ος ε πα τη σε τω θα
 να α τω το ον θα α να α τον πρω το το κοστων νε κρων ε
 γε νε το εκ κοι λι ας Α δου ε ρυ σα το η
 μας και πα ρε σχε τω κο ο σμω το με γα ε ε
 λε ε ος

Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἱεράρχου.

Ἦχος Δι-Θ

Κ α νο να πι στε ως και ει κο να πρα ο τη
 τος ε γκρα τει ας δι δα σκα λον α νε δει ξε σε
 τη ποι οι μνη σου η των πραγ μα των α λη θει α
 δι α του το ε κτη σω τη τα πει νω σει τα υ ψη
 λα τη πτω χει α τα πλ υσι α πα τερ Α βερ κι ε
 Ο σι ε πρε σβευ ε Χρι στω τω Θε ω σω θη
 ναι τας ψυ χας η μων

Δόξα. Τῶν Μαρτύρων.

Ἦχος Δι-Θ

Ο ι μαρ τυ ρες ος Κυ ρι ε εν τη αθ λη σει αυ

των στεφανος εκομισαντο της αφθαρσι
 ας εκσθεθημωνσχοντεςγαρτην ισχυνσθε
 τυραννοςκαθειλονεθραυσανκαιδαιμο
 νωνταανισχυραθηρασηαυτωνταιςικε
 σιαιςΧρισηοθεοςσωσονταςψυχαςημων

Και νυν. Θεοτοχίον.

Το απαίωνος αποκρυφον και Αγγελις
 γνωστονμυστηριονδισουθεοτοκετοιςε
 πιγηςπεφανερωταιθεοςενασυγχυτωε
 νωσεισαρκουμενοςκαισταυρονεκουσιωςυπερ
 ημωνκαταδεξαμενοςδιουαναστησαςτον
 πρωτοπλαστονεσωσενεκθανατουταςψυχαςη
 μωνων

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

Μετὰ τὴν ἀ' Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος Γα ϕ

Χριστος εκνεκρωνεγηγερταιηαπαρχητων
 Πα

κε κοι μη με ενων ^{Γα} _{π ρ} ο πρω το τοκος της κτι σε ως
 και δη μι ουρ γος παν των των γε γο νο των ^{Γα} _{π ρ} την
 κα τα φθα ρει σαν φυ σιν του γε ενους η μων εν ε
 αυ τω ω α νε και νι ι σεν ^{Γα} _{π ρ} ουκ ε τι θα να τε κυ ρι
 ευ εις ο γαρ των ο λων Δε σπο της το κρα τος σου
 κα τε ε λυ υ σε ^Γ _{ζ ζ}

Δόξα.

^{Γα} **Σ** αρ κι του θα να του γευ σα α με νος Κυ ρι ε _{π ρ}
 το πι κρον του θα να του ε ξε τε μες τη ε γερ σει ει σου
 και τον αν θρω πον κατ αυ του ε νι σχυ σας ^{Γα} _{π ρ} της αρ
 χαι ας κα τα ρας την ητ ταν α να κα λου με ενος ^{Γα} _{π ρ} ο υ
 πε ρα σπι στης της ζω ης η μων Κυ υ ρι ε δο ο
 ξα σοι ^Γ _{ζ ζ}

Και νυν. Θεοτοκίον.

^{Γα} **Σ** ε την με σι τευ σα σαν την σω τη ρι αν του
 γε ενους η μων α νυ μνου μεν Θε ο το ο κε Παρ θε ε

νε^{Γα} εν τη σαρκι γαρ τη εκ σου προ σλη φθει ση ο Υι
 ος σου και Θε ος η μων^{Πα} το δι α σταυ ρου κα τα δε ξα
 α με νος πα α θος ε λυ τρω σα το η μας εκ φθο
 ρας ως φι λα αν θρω πος^{Γα}

Μετὰ τὴν β΄ Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Το^{Γα} α ναλ λοι ω το ον το της Θε ο ο τη τος και
 το ε κου σι ο ον πα θος σου Κυ υ ρι ε^{Νη} εις ε
 αυ τον κα τα πλα γεις ο Α δη σε πω δυ ρε ε το^{Γα} τρε μω
 την του σω μα το ος μη φθα ρει σαν υ πο ο στα σιν^{Νη} βλε
 πω τον α ο ρα α τον μυ στι κως πο λε μουν τα με^Δ δι
 ο και ους κα τε χω κραν γα ζου σι δο ξα Χρι στε τη α
 να στα α σει ει σου^{Γα}

Δόξα.

Το^{Γα} α κα τα α λη πτο ον το της σταυ ρω ω ω
 σε ως και α νε ρη μη νευ το ον το της ε γε ερ σε ως^{Νη}
 Θε ο λο γου μεν οι πι στοι α πο ρ ρη τον μυ υ στη ρι
 ι ον^{Γα} ση με ρον γαρ θα α να το ος και ο Α δης ε^{Νη}

σκυ υ λευ ται ^Α γε νος δε αν θρω πι ι νον α φθα ρ σι
 α αν εν δε δυ ται ^{Γα} δι ο και ευ χα ρι ισ τως κρ αυ γα
 ζο μεν δο ο ξα χρι στε τη α να στα α σει ει
 σου ^Γ

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Tον α κα τα λη πτο ον και α πε ρι ι γρα πτον ^Α
 τον ο μο ου σι ο ον Πα τρι και Πνε ευ μα τι ^{Νη} εν τη ^{Πα}
 γα στρι σου μυ στι κως ε χω ρη σας Θε ο μη τω ρ ^Γ
 μι αν και α συ γ χυ το ον της Τρι α δος ε νε ερ γει
 αν ^Α εγ νω μεν τω το κω ω σου εν τω κο σμω δο ξα
 ζεσθαι ^{Γα} δι ο και ευ χα ρι ισ τως βο ω μεν σοι ^υ και
 αι ρε η ^Γ Κε χα ρι τω με νη ^υ

Εὐλογητάρια σύντομα, Ἦχος π̣᾿ Ϟ Κε φ

Eυ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξον με τα δι
 και ω μα τα σϛ ^υ
Tων Α γγε ε λων ο δη η μος κα τε πλα α γη

ο ρω ων σε εν νεκροις λο γι σθεντα τϑ θα να α
τϑ δε Σω ω τερ την ι σχυ υν κα θε λο ον τα και συν
ε αυ τω τον Α δαμ ε γει ραν τα και εξ α δϑ
παν τας ε λευ θε ρω ω σα αν τα

Ευ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξον με τα δι
και ω μα τα σϑ

Τι τα μυ ρα συμ πα θως τοις δα κρυ σι ω μα θη
τρι αι κιο να τε ο α ζραπτων εν τω τα φω Α
γγε λος προ σε φθεγγετο ταις μυ ρο φοροις ι δε τε υ
μεις τον τα α φον και η σθη τε ο Σω τηρ γαρ ε
ξα νε ε στη τϑ μνη μα α τος

Ευ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξον με τα δι
και ω μα τα σϑ

Αι ανθρω ι μυ ρο φο ροι ε δρα μον προς το μνη
μα σϑ θρη νο λο γϑσαι αλλ ε πε στη προς αυ τας ο
Α γγε λος και ει ει πε θρη νϑ ο και ρος πε παυ ται

μη κλαιε τε^{u q} την αναστασιν δε Αποστολοις ει ει

παα τε^{u q}

Ευ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξον με τα δι

και ω μα τα σθ^{u q}

Μυ ρο φο ο ροι γυ ναι αι κες με τα μυ υρων

ελ θσ ς σαι προς το μνη η μα σθ Σω τερ^{u q} εν η χσ ς εν

το Α γγε ε λσ προς αυ τα ασ φθε γγο με ε νσ τι με

τα νε κρων τον ζωων τα λο γι ζε σθε^{u q} ως Θε ος

γαρ ε ξα νε ε στη τσ μνη η μα α τος^{u q}

Δο ξα Πα τρι ι και Υι ω^{v' 22} και Α γι ω Πνευ μα

τι^{u q}

Προ σκυ νσ ς μεν Πα τε ε ρα και τον τσ ς τσ

Υι ο ον τε και το Α α γι ον Πνευ μα^{u q} την α γι ι

αν Τρι α α δα εν μι α α τη ου σι ι α συν τοις

Σε ρα φειμ κρα ζον τεσ το Α α γι ος Α γι ος^{u q} Α

γι ος ει Κυ ρι ι ε^{u q}

Κ αι νυ υν και α ει και εις τας αι ω ναςτων

αι ω νων α μην ^{υ ρ}

Ζ ω ο δο ο την τε κς ς σα ε λυ τρωω σω Παρ

θε ε νε τον Α δα αμ α μαρ τι ας ^{υ ρ} χαρ μο νη ην δε

τη Ε ευ α α ντι λυ υ πης πα ρε ε σχες ρευ σαν τα

ζω ης ^{ν'} ^{ζζ} ι θυ νε προς ταυ την δε ^{υ ρ} ο εκ σς σαρκω θεις

Θε ος και αν θρω ω πος ^{υ ρ}

Α λλη λς ι α Α λλη λς ι α ^{ν'} ^{ζζ} Α λλη λς

ι α δο ο ξα σοι ο Θε ος ^{υ ρ} (δεις)

Τὸ τρίτον

Α λλη λς ι α Α λλη λς ι α ^{ν'} ^{ζζ} Α λλη

λς ς ι ι α δο ο ξα σοι ο Θε ο ο ο ο ο ος ^{υ ρ}

Εὐλογητάρια ἀργοσύντομα,
κυρ-Πέτρου Πελοποννησίου τοῦ Λαμπαδαρίου.
Τὰ λεγόμενα καὶ Ἄγιορείτικα.

Ἦχος π̣ᾶ̣ Κε ρ

Ε υ λο γη το ος ει Κυ υ ρι ι ε δι δα

ξο ο ο ον με τα α δι ι ι και ω μα τα α α

α σϛ ^u_q

T ω ω ω ω ν Α α γγε ε ε λω ω ν ο δη η

η μος ^{v'}₂₂ κα τε πλα γη ο ρω ω ω ν σε ^{v'}₂₂ ε εν νε ε

κροι οι οι ο ις λο γι σθεε ε ε ντα ^u_q τϛ θα να

τϛ ϛ δε ε Σω ω ω τε ρ τη η ν ι ι σχυ υ υ υ ν

κα θε λο ο ο ο ντα ^u_q και αι συν ε ε α αυ

τω ^{v'}₂₂ το ο ν Α δα μ ε γει ει ρα α α ντα ^u_q

και εξ α δϛ πα α α ντας ε ε λε ευ θε ρω ω

ω σα α α ντα ^u_q

E υ λο γη το ος ει Κυ υ ρι ι ε δι δα

ξο ο ο ο ν με τα α δι ι ι και ω μα τα α α

α σϛ ^u_q

T ι ι ι ι τα α μν υ υ ρα ^u_q συμ πα θως

τοι οις δα α κρυ σιν ω ω μα α θη η η τρι αι

κι ρ να α α α τε ^u_q ο ο α στρα α α πτων ^{v'}₂₂

εν τω τα φω α α γγε ε λος ^{v'}₂₂ προ σε φθε ε γγε ε

το ο ο ταις μυροφοοοοροις ι ι δε
τε ε υ υ μει εις τον τα α α φον και η η σθη η
η τε ο Σω τη η η ρ γαρ ε ξα νε ε ε στη η τσ
μνη η η μα α α τος

Ευ λο γη το ος ει Κυ υ ρι ι ε δι δα
ξο ο ο ον με τα α δι ι ι και ω μα τα α α
α σσ

Αι ι α αν πρω ω ω ι μυ ρο
φο ο ροι ε δρα α μον προς το μνη η μα α
σσ θθη νο λο γσσσαι αλλ ε πε
στη η προς α αυ τας ο ο Α α α γγε λος και
ει ει ει ει πε θρη η νσ ο ο και αι ρος πε
ε παν ται μη κλαι αι ε ε ε τε την α να
α α στα σι ιν δε απο ο στο ο λοις ει ει
ει πα α α α τε

Ευ λο γη το ος ει Κυ υ ρι ι ε δι δα

ξο ο ο ον με τα α δι ι ι και ω μα τα α α

α σθ

M υ υ υ υ ρο ο φο ο ο ροι οι γυ ναι

αι αι κες με τα μυ ρωνελ θσ σσ σαι προ ος

το ο μνη η η η μα σου Σω ω ω τερ ε νη

χσ σ ντο Α γγε ε ε λσ προς αυ τας φθε γγο

με ε ε νσ τι με τα α νε ε κρω ω ων τον ζω

ω ω ντα λο γι ι ζε ε ε σθε ως Θε ο ο ος

γαρ ε ξα νε ε ε στη η τσ μνη η η μα α α α

τος

Δ ο ο ο ξα Πα α τρι ι ι και αι Υι υι ω και

αι Α γι ω Πνε ευ μα α α τι

Π ρο ο ο ο σκυ υ νσ σσ με εν Πα τε

ε ε ρα και τον τσ τσ Υι ο ο ον τε και αι το ο

Α α α α γι ον Πνε ε ε ευ μα τη η η ην

Α α γι ι ι αν Τρι α α α δα εν μι α τη

8 σι ι ι α ²² συν τοις Σε ε ρα α φιμ ²² κρα α

ζο ο ντες το Α α α γι ος Α α γι ι ι ος ⁹

Α α γι ι ο ος ει Κυ υ υ ρι ι ι ι ε ⁹

Κ αι νυ υ υν και α α ει ²² και εις τς αι

ω ω νας τω ων αι ω ω ω νων α α μην ⁹

Ζ ω ω ω ω ο ο δο ο ο την τε κς 8 8

σα ²² τον Α δαμ α μαρ τι ας ε ε λυ υ τρω ω ω

ω σω Παρ θε ε ε ε νε ⁹ χα αρ μο νη η ην

δε τη η Ε ε ε ευ α ²² α α ντι ι λυ υ υ υ

πης πα ρε ε ε ε σχες ⁹ ρευ σα ντα α ζω ω ης ²²

ι ι θυ νε προς τα αυ τη η ην δε ⁹ ο εκ

σ8 8 8 σαρκω θει εις Θε ε ο ος και α α αν

θρω ω ω πος ⁹

Α λλη λ8 ι α Α λλη λ8 8 ι ι α Α

λλη λ8 8 ι ι α δο ο ο ξα σοι ο ο Θε ε

ε ος ⁹

Τὸ τρίτον.

A λλη λϑ ι α Α λλη λϑ ϑ ι ι α Α
λλη λϑ ϑ ι ι α δο ξα α σοι οι οι ο Θε ε ο ο
ο ο ος

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι ηὐλόγηταί Σου...

ΥΠΑΚΟΗ, ΑΝΑΒΑΘΜΟΙ, ΠΡΟΚΕΙΜΕΝΟΝ

Ἡ Ὑπακοή. Ἦχος γ'.

Ἐκπλήττων τῇ ὁράσει, δροσίζων τοῖς ῥήμασιν, ὁ ἀστράπτων Ἄγγελος, ταῖς Μυροφόροις ἔλεγε· Τὸν ζῶντα τί ζητεῖτε ἐν μνήματι; ἠγέρθη κενώσας τὰ μνήματα· τῆς φθορᾶς ἀλλοιωτήν, γνῶτε τὸν ἀναλλοίωτον· εἶπατε τῷ Θεῷ· Ὡς φοβερὰ τὰ ἔργα σου! ὅτι τὸ γένος ἔσωσας τῶν ἀνθρώπων.

Οἱ Ἀναβαθμοί.

Ἦχος Γα ϕ

Ἀντίφωνον Α

T ην αι χμα λω σι αν Σι ων συ ε ξει λου εκ
βα βυ λω ω νος κα με εκ των πα θων προς ζω ην
ελ κυ σον λο γε

E ν τω νο τω οι σπει ρον τες δα κρυ σιν εν
θε οισ θε ρι ου σι στα χυ ας εν χα ρα α ει
ζω ι ας

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ

μα τι και νυν και α ει και εις τους αι ω ναστων αι

ω νων α μην

A γι ω Πνευ μα τι πα σα α γα θο δω ρι α ως

Πα τρι ι και Υι ω ω συ να στρα α πτει εν ω

τα παν τα ζη και κι νει ται

Ἀντίφωνον Β΄

E αν μη Κυ ρι ος οι κο δο μη ση οι κον των α

ρε των μα την κο πι ω μεν την δε ψυ χην σκε πον

τος ου δεις ημων πορθει ται αι την πο λι ν

T ου καρ που ου της γασ τρος τω πνευ μα τι υι ο ποι

η τως σοι τω Χρι στω ως Πα τρι οι Α γι οι παν το τε

ει σι

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ

μα τι και νυν και α ει και εις τους αι ω ναστων αι

ω νων α μην

A γι ω Πνευ μα τι εν θε ω ρει ται πα σα

α γι ο ο της σο φια ου σι οι πα σαν γαρ
κτι ι ι σιν αυ τω λα τρευ σω μεν Θε ος γαρως Πα
τρι τε και λο γω

Ἀντίφωνον Γ'

Ο ι φο βου μενοι τον Κυ ρι ον μα κα ρι οι τρι
βους βα δι ουν ται των εν το λων φα γονται ζω η
ραν γαρ πα γκα ρ πι αν

Κ υκ λω της τρα πε ζης σου ευ φρανθη τι κα θο ρων
σου ποι με να αρχα τα εκ γο να φε ρον τα
κλα δουσα γα θο ερ γι ας

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ
μα τι και νυν και α ει και εις τους αι ω νας τω ν αι
ω νων α μην

Α γι ω Πνευ μα τι ο πας πλου τος της δο ξης
εξ ου χα ρις και ζω η πα ση τη κτι ι σει
Πα τρι γαρ α νυ μνεται και τω Λο γω

Τὸ Προκείμενον.

Ε ι πα τε εν τοις ε θνε σιν ο τι Κυ ρι
ος ε βα σι λευ σε και γαρ κα τωρ θω σε την οι κου
με νην η τισου σα λευ θη σε ται

Στίχος α'. Ἄσατε τῷ Κυρίῳ ἄσμα καινόν, ἄσατε τῷ Κυρίῳ πᾶσα ἡ γῆ.

Ε ι πα τε εν τοις ε θνε σιν ο τι Κυ ρι
ος ε βα σι λευ σε και γαρ κα τωρ θω σε την οι κου
με νην η τισου σα λευ θη σε ται

Στίχος β'. Αναγγείλατε ἐν τοῖς ἔθνεσι τὴν δόξαν αὐτοῦ, ἐν πᾶσι τοῖς λαοῖς τὰ θαυμάσια αὐτοῦ.

Ε ι πα τε εν τοις ε θνε σιν ο τι Κυ ρι
ος ε βα σι λευ σε και γαρ κα τωρ θω σε την οι κου
με νην η τισου σα λευ θη σε ται αι αι

ΤΑΞΙΣ ΕΩΘΙΝΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ

Ὁ διάκονος· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὁ ἱερεύς· Ὅτι ἅγιος εἶ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ...

Ἀμήν.

Σταθερὸν Προκείμενον ὄρθρου.

Ψαλμὸς ρν' (150).

Ἦχος Δι-θ.

Π α α σα πνο η αι νε σα τω τον Κυ ρι ον

Στίχ. α'. Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν

στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

Π α α σα πνο η αι νε σα τω τον Κυ ρι ον

Στίχ. β'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ.

Α ι νε σα α τω πνο η η η πα σα τον
Κυ ρι ο ο ον

Εὐαγγέλιον.

Ὁ διάκονος: Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς τῆς ἀκροάσεως τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν ἱκετεύσωμεν.

Κύριε, ἐλέησον. (γ')

Ὁ διάκονος: Σοφία· ὀρθοί· ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου.

Ὁ ἱερεύς: Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ὁ ἱερεύς: Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην ἁγίου Εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα.

Ὁ διάκονος: Πρόσχωμεν.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ ἱερεὺς ἀναγινώσκει τὸ ἐνδιάτακτον ἑωθινὸν Εὐαγγέλιον.

Ἐωθινὸν Θ'

Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην (κ' 19-31).

Οὔσης ὀψίας τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ τῇ μιᾷ τῶν σαββάτων, καὶ τῶν θυρῶν κεκλεισμένων ὅπου ἦσαν οἱ μαθηταὶ συνηγμένοι διὰ τὸν φόβον τῶν Ἰουδαίων, ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς καὶ ἔστη εἰς τὸ μέσον, καὶ λέγει αὐτοῖς· Εἰρήνη ὑμῖν. Καὶ τοῦτο εἰπὼν ἔδειξεν αὐτοῖς τὰς χεῖρας καὶ τὴν πλευρὰν αὐτοῦ. Ἐχάρησαν οὖν οἱ μαθηταὶ ἰδόντες τὸν Κύριον. Εἶπεν οὖν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς πάλιν· Εἰρήνη ὑμῖν. Καθὼς ἀπέσταλκέ με ὁ πατήρ, καὶ ἐγὼ πέμπω ὑμᾶς. Καὶ τοῦτο εἰπὼν ἐνεφύσησε καὶ λέγει αὐτοῖς· Λάβετε Πνεῦμα Ἅγιον· ἂν τινῶν ἀφῆτε τὰς ἁμαρτίας, ἀφίενται αὐτοῖς, ἂν τινῶν κρατῆτε, κεκράτηνται. Θωμᾶς δὲ εἰς ἓκ τῶν δώδεκα, ὁ λεγόμενος Δίδυμος, οὐκ ἦν μετ' αὐτῶν ὅτε ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς. Ἔλεγον οὖν αὐτῷ οἱ ἄλλοι μαθηταί· Ἐωράκαμεν τὸν Κύριον. Ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς· Ἐὰν μὴ ἴδω ἐν ταῖς χερσὶν αὐτοῦ τὸν τύπον τῶν ἥλων, καὶ βάλω τὸν δάκτυλόν μου εἰς τὸν τύπον τῶν ἥλων, καὶ βάλω τὴν χεῖρά μου εἰς τὴν πλευρὰν αὐτοῦ, οὐ μὴ πιστεύσω. Καὶ μεθ' ἡμέρας ὀκτὼ πάλιν ἦσαν ἔσω οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ

καὶ Θωμᾶς μετ' αὐτῶν. Ἔρχεται ὁ Ἰησοῦς τῶν θυρῶν κεκλεισμένων, καὶ ἕστη εἰς τὸ μέσον καὶ εἶπεν· Εἰρήνη ὑμῖν. Εἶτα λέγει τῷ Θωμᾷ· Φέρε τὸν δάκτυλόν σου ὧδε καὶ ἴδε τὰς χεῖράς μου, καὶ φέρε τὴν χεῖρά σου καὶ βάλε εἰς τὴν πλευράν μου, καὶ μὴ γίνου ἄπιστος, ἀλλὰ πιστός. Καὶ ἀπεκρίθη Θωμᾶς καὶ εἶπεν αὐτῷ· Ὁ Κύριός μου καὶ ὁ Θεός μου. Λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Ὅτι ἐώρακάς με, πεπίστευκας· μακάριοι οἱ μὴ ἰδόντες καὶ πιστεύσαντες. Πολλὰ μὲν οὖν καὶ ἄλλα σημεῖα ἐποίησεν ὁ Ἰησοῦς ἐνώπιον τῶν μαθητῶν αὐτοῦ, ἃ οὐκ ἔστι γεγραμμένα ἐν τῷ βιβλίῳ τούτῳ· ταῦτα δὲ γέγραπται ἵνα πιστεύσητε ὅτι ὁ Ἰησοῦς ἔστιν ὁ Χριστὸς ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ, καὶ ἵνα πιστεύοντες ζωὴν ἔχητε ἐν τῷ ὀνόματι αὐτοῦ.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ Προεστὼς ἢ ὁ Ἀναγνώστης·

Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι, * προσκυνήσωμεν ἅγιον Κύριον Ἰησοῦν, * τὸν μόνον ἀναμάρτητον. * Τὸν σταυρόν σου, Χριστέ, προσκυνοῦμεν * καὶ τὴν ἁγίαν σου ἀνάστασιν * ὑμνοῦμεν καὶ δοξάζομεν· * σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν, * ἐκτός σου ἄλλον οὐκ οἶδαμεν, * τὸ ὄνομά σου ὀνομάζομεν. * Δεῦτε πάντες οἱ πιστοὶ προσκυνήσωμεν * τὴν τοῦ Χριστοῦ ἁγίαν ἀνάστασιν· * ἰδοὺ γὰρ ἦλθε διὰ τοῦ Σταυροῦ * χαρὰ ἐν ὅλῳ τῷ κόσμῳ. * Διὰ παντὸς εὐλογοῦντες τὸν Κύριον, * ὑμνοῦμεν τὴν ἀνάστασιν αὐτοῦ. * Σταυρόν γὰρ ὑπομείνας δι' ἡμᾶς, * θανάτῳ θάνατον ὤλεσεν.

Ο Ν΄ ΨΑΛΜΟΣ

Γεωργίου Ραιδεστηνοῦ († 1889)

Ⲡ ⲗ ⲛ

Ε λε η μον ε λε η σον με ο Θε ος κα

τα το με γα ε λε ος σθ ^ⲗ και κα τα το πλη θος

των οικτιρμων σθ ε ξα λειψον το α νο μη μα μθ ^ⲗ

Ε πι πλει ον πλυνον με α πο της α νο μι ι

ας μθ ^ⲗ και α πο της α μαρ τι ας μθ κα θα ρισον

^ⲗ με

Οτι την α νο μι αν μ ε γω γι νω σκω και
η α μαρ τι α μ ε νω πι ον μ ε στι δι α παν
τος

Σοι μο νω η η μαρ τον και το πο νη ρον ε
νω πι ον σ ε ποι οι η σα ο πως αν δι και
ω θης εν τοις λο γοις σ και νι κη σης εν τω κρι νε σθαι

σε
Ιδ ε γαρ εν α νο μι αις συ νε λη φθη και εν α
μαρ τι ι αις ε κισ ση σε με η μη τη ρ μ ε

Ιδου γαρ α λη θει αν η γα α πη σας τα α
δη λα και τα κρυ φι α της σο φι ι ας σ ε δη λω σας
μοι

Εἰς τὸν ἀσπασμὸν τοῦ ἀρχιερέως. χ ε

Ιδ ε γ α ρ α λ η η η η
θ ει αν η η η γ α π η η σα ας τα α δη λα
και αι τα κρυ υ φι ι α τη η η ης σο ο

φι ι ι α ας σϝ ϝ ϝ ε δη λω ω ω ω σα α α
α α ας μοι οι οι οι οι

Ὁ ἀ χορός.

Ε ις ποολ λα ε ε τη δε σπο ο τα

Ρ αν τι εις με υσ σω πα και κα θα ρι σθη η σο
μαι πλυ νεις με και υ περ χι ο να λευ κανθη σομαι

Α κου τι εις μοι α γαλ λι α σιν και ευ φρο
συ νην α γαλ λι α σονται ο στε α τε τα πει νω με

να

Α πο ςρε ψον το προ σω πον σϝ α πο των α
μαρ τι ων μη και πα σαστας α νο μι ας μη ε ξα λει

ψον

Κ αρ δι αν κα θα ραν κτι σον εν ε μοι ο Θε
ος και πνευ μα ευ θες εγ και νι σον εν τοις εγ κα τοις

μη

Μη αποριψης με απο τῶ προσωπῶσθ και
το Πνευμασ το αγιον μη αντα νελησ απ ε
μῶ

Αποδος μοι την αγαλλι ασιν του σωτη
ριουσθ και πνευματι η γεμονικωστηριξον
με

Διδαξω ανουμους τας οδῶσθ και ασε
βεις επι σε επιστρεψῶσι

Ρυσαι με εξ αιματων ο Θεος ο Θεος της
σωτηριας μῶ αγαλλι ασεται ηγλωσσα μῶ την
δικαιοσνησθ

Κυριε ταχειλημου ανοιξεις και το
στομα μῶ αναγγει την αινεσινσθ

Οτι ειη θελησας θυσιαν εδωκα αν
ολοκαυτωματα ουκ ευδοκησεις

Ηυσι ατω Θεω πνευμα συντετριμμενον

καρδιαν συντετριμμένην και τεταπείνωμένην
ο Θεός ουκ εξουδένωσε

Αγαθόν Κυριεν τη ευδοκία
σπτην Σιών και οικοδομηθη τα τειχη Ιε
ρυσαλημ

Τοτε ευδοκησεις θυσιαν δι και ο συ
νης αναφοραν και ο λοκαυτωματα

Τοτε ανοισσιν επι το θυσιαστηριον
σμοσχος και ελεησον με ο Θεός

Δοξα Πατρι και Υιω και Αγιω Πνευματι
Ταισ των Αποστολων πρεσβειαις ελεημον
ξαλειψον τα πληθων εμων εγκληματων

Και νυν και αι και εις τους αιωνων αιωνων
των Αμην Ταισ της Θεοτοκος πρεσβειαις ελε
ημον εξαλειψον τα πληθων εμων εγκλημα

των

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ
πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου

ε ξα λειπον το α νο μη μα μθ

A να στας ο Ι η σους α πο του τα φθ κα

θως προ ει πεν ε δω κεν η μιν την αι ω νι ον

ζω ην και με γα ε λε ο ο ος

Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν Σου... Κύριε, ἐλέησον (ιβ'). Ἐλέει καὶ
οἰκτιρμοῖς... Ἀμήν.

Τὰ αὐτὰ εἰς ἄργον μέλος.

Ἦχος Δι-θ

Δ ο ξα Πα α α τρι και Υι υι ω και Α γι ι ω

Πνε ε ευ μα τι ι ι ταιστων Α πο στολων πρε ε

σβει ει ει αις ε ε ε ε λε ε η η η μον ε

ξα α α λει ψο ο ον τα πλη η η θη των ε ε

μω ω ων ε εγ κλη μα α α των

K αι νυν και α α ει και εις τας αι ω νας των αι

ω νων α α μη η ην ταισ της Θε ο το κθ πρε ε

σβει ει ει αις ε ε ε ε λε ε η η η μον ε

ξα α α λει ψο ο ον τα πλη η η θη των ε ε

μω ω ων ε εγ κλη μαα α α των

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρισμῶν σου

ε ξα λειψον το α νο ο ο
μη μα α μη

Α να στας ο Ι η σης α πο τσ τα

α α α α φσ κα α θω ω ως προ ο ει ει ει

πεν ε ε δω κεν η η μιν την αι ω νι ι

ον ζω ω ην και με ε γα ε ε λε ε ε ο

ο ο ος

Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν Σου... Κύριε, ἐλέησον (ιβ). Ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς... Ἀμήν.

ΟΙ ΚΑΝΟΝΕΣ

Οἱ Κανόνες· ὁ Ἀναστάσιμος καὶ ἐκ τοῦ Μηναίου οἱ δύο.

ᾠδὴ α΄. Ὁ Ἀναστάσιμος εἰς δ΄.

ᾠχος γ΄. Ὁ εἰρμός.

Ὁ τὰ ὕδατα πάλαι, νεύματι θείῳ, εἰς μίαν συναγωγὴν συναθροίσας, καὶ τεμῶν θάλασσαν, Ἰσραηλίτη λαῶ, οὗτος ὁ Θεὸς ἡμῶν, δεδοξασμένος ὑπάρχει· αὐτῷ μόνῳ ἄσωμεν, ὅτι δεδόξασται.

Τροπάρια.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.

Ὁ τὴν γῆν κατακρίνας τῷ παραβάντι, ἰδρώτος φέρειν καρπὸν τὰς ἀκάνθας, ἀκανθῶν στέφανον ἐκ παρανόμου χειρός, οὗτος ὁ Θεὸς ἡμῶν, σωματικῶς δεδεγμένος, τὴν κατάραν ἔλυσεν, ὅτι δεδόξασται.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.

Νικητῆς τροπαιοῦχος κατὰ θανάτου, ὁ θάνατον δεδουκῶς ἀνεδείχθη· παθητὴν σάρκα γὰρ ἐμψυχωμένην λαβών, οὗτος ὁ

Θεὸς ἡμῶν, καὶ συμπλακεῖς τῷ τυράννῳ, πάντα συνανέστησεν, ὅτι δεδόξασται.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἀληθῆ Θεοτόκον πάντα τὰ ἔθνη, δοξάζει σε τὴν ἀσπόρως τεκοῦσαν· ὑποδὺς μήτραν γὰρ ἡγιασμένην τὴν σὴν, οὗτος ὁ Θεὸς ἡμῶν, τὸ καθ' ἡμᾶς οὐσιώθη, καὶ Θεὸς καὶ ἄνθρωπος, ἐκ σοῦ γεγέννηται.

**Κανὼν τοῦ Ἱεράρχου, οὔ ἢ Ἀκροστιχίς·
Ἄβερκίου μέγιστον ἐξάδω κλέος. Ἰωσήφ.**

ᾠδὴ α'. Ἦχος β'. Δεῦτε λαοί.

Στίχ. Ἅγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Αἴγλη φαιδρᾶ, τῆς Τρισηλίου Θεότητος, καταυγασθεὶς Ἀβέρκιε, φῶς ἐχρημάτισας, τοὺς ἐν σκότει φωτίζων, καὶ πᾶσαν τῶν δαιμόνων, λύων σκοτόμαιναν.

Στίχ. Ἅγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Βίον ἐν γῆ, ἔσχεσ παμμάκαρ οὐράνιον, μετὰ σαρκὸς ὡς ἄσαρκος, πολιτευσάμενος, καὶ τὰ πάθη νεκρώσας, καὶ τῆς ἱερωσύνης, χάριν δεξάμενος.

Στίχ. Ἅγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἐχων ἐν σοί, Πάτερ τὸν λόγον φθεγγόμενον, τῆς ἀλογίας ἔλυσας, τοὺς ματαιόφρονας, τῶν δαιμόνων τεμένη, καὶ ξόανα τῆς πλάνης, καταστρεψάμενος.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ῥητορικαί, γλῶσσαι σοῦ λέγειν οὐ σθένουσι, τὴν ὑπὲρ λόγον σύλληψιν· Θεὸν γὰρ τέτοκας, ἐν σαρκὶ Παναγία, ἡμῖν ὁμοιωθέντα, δι' ἀγαθότητα.

**Κανὼν τῶν Μαρτύρων, οὔ ἢ Ἀκροστιχίς·
Τὴν ἐπτάφωτον Μαρτύρων σέβω χάριν. Ἰωσήφ.**

ᾠδὴ α'. Ἦχος δ'. Θαλάσσης τὸ ἐρυθραῖον.

Στίχ. Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Τὴν θείαν καὶ φωταυγῆ πανήγυριν, ὑμῶν τοὺς σέβοντας, ὡς τῷ μεγάλῳ Μάρτυρες φωτί, παρεστῶτες δεόμεθα· περιφανῶς πρεσβεύσατε, παθῶν ἀχλύος ἐκλυτρώσασθαι.

Στίχ. Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἦνίκα, τὸ δυσσεβὲς καὶ ἄλογον, ἔγνωτε πρόσταγμα, παρακελεῦον θῦσαι βδελυκτοῖς, τοῦ Θεοῦ τοῖς προστάγμασιν, ὠχυρωμένοι Μάρτυρες, ἀπαρασάλευτοι γεγονάτε.

Δόξα.

Νηστείαις, καὶ προσευχαῖς προσήχθητε, κατακρυπτόμενοι, καὶ

ἐαυτοὺς πρὸς πάλιν δυσμενῶν, ἐτοιμάζοντες Ἅγιοι· ὅθεν ὑμᾶς ὁ Κύριος, ἀπαρατρώτους διεφύλαξε.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Εὐρών σε, καθαρωτέραν Πάναγνε, πάσης τῆς κτίσεως, ὁ καθαρὸς ἐνώκησεν ἐν σοί, ἐξοικίσει βουλόμενος, τὴν ἐν Ἀδὰμ οἰκήσασαν, παρανομίαν ὡς φιλόανθρωπος.

Ῥδὴ γ΄. Ὁ Ἀναστάσιμος.

Ῥχος γ΄. Ὁ εἰρμός.

Ὁ ἐκ μὴ ὄντων τὰ πάντα παραγαγών, τῷ Λόγῳ κτιζόμενα, τελειούμενα Πνεύματι, Παντοκράτορ ὕψιστε, ἐν τῇ ἀγάπῃ τῇ σῆ στερέωσόν με.

Τροπάρια.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.

Διὰ Σταυροῦ σου ἠσχύνθη ὁ ἀσεβής· εἰργάσατο βόθρον γάρ, ὃν ὀρύξας εἰσπέπτωκε· ταπεινῶν ὑψώθη δέ, Χριστὲ τὸ κέρας ἐν τῇ σῆ ἀναστάσει.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.

Τῆς εὐσεβείας τὸ κήρυγμα τῶν ἐθνῶν, ὡς ὕδωρ ἐκάλυψε τὰς θαλάσσας Φιλόανθρωπε· ἀναστὰς ἐκ τάφου γάρ, τὸ τῆς Τριάδος ἀπεκάλυψας φέγγος.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Δεδοξασμένα λελάληνται περὶ σοῦ, ἡ πόλις ἢ ἔμφυχος, τοῦ ἀεὶ βασιλεύοντος· διὰ σοῦ γάρ Δέσποινα, τοῖς ἐπὶ γῆς Θεὸς συνανεστράφη.

Κανὼν τοῦ Ἱεράρχου. Ῥδὴ γ΄.

Ῥχος β΄. Στερέωσον ἡμᾶς ἐν σοί.

Στίχ. Ἅγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Καὶ λόγοις ἱεροῖς καὶ ἐπιδείξεις, θαυμάτων Ἀβέρκιε παραδόξων, τοὺς τῇ πλάνῃ θαλαττεύοντας, σωτηρίας πρὸς ὄρμον καθωδήγησας.

Στίχ. Ἅγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἰάσεις ἐνεργῶν, τελῶν ἐξαισία, δαιμόνων ἀπείργων τὰς φαντασίας, σωτηρίας πᾶσιν αἴτιος, τοῖς πλουτοῦσι προστάτην σε γεγένησαι.

Στίχ. Ἅγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὁ λόγος ἱερός, ὁ βίος ἔνθεος, ὁ τρόπος τοῖς θαύμασι διαλάμπων, ἡ ζωὴ σου Πάτερ ἐνδοξος, καὶ ὁ θάνατος τίμιος γεγένηται.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ὑπάρχων ὁ Θεὸς τὸ πρὶν ἄορατος, ὠράθη Παρθένε δι' εὐσπλαγχνίαν, ἐκ γαστροῦ σου σωματούμενος· διὰ τοῦτό σε

πίστει μακαρίζομεν.

Κανὼν τῶν Μαρτύρων. Ὁδὴ γ΄.

Ἦχος δ΄. Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί.

Στίχ. Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Προσῆχθητε βασιλεῖ, ὁμολογήσαι δυσσεβεῖ Μάρτυρες, τὸ τοῦ Θεοῦ ὄνομα, τοῦ ἐν οὐρανοῖς βασιλεύοντος.

Στίχ. Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Τὴν πίστιν περιφανῶς, ἐνδεδυμένοι ὡς φαιδρὸν θώρακα, τοῖς τοῦ ἐχθροῦ βέλεσιν, ἄτρωτοι ἐμείνατε Μάρτυρες.

Δόξα.

Ἀντέστητε ἀνδρικῶς, τῷ παρανόμῳ βασιλεῖ Ἅγιοι, σέβας ὑμῖν ἄλογον, φέρειν τοῖς εἰδώλοις προστάττοντι.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Φορέσας με ἐκ τῶν σῶν, θείων αἱμάτων ὁ Χριστὸς Ἄχραντε, καταστολὴν χάριτος, πάλαι γυμνωθέντα ἐνέδυσεν.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν...

* * *

ΜΕΣΩΔΙΑ ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

Κάθισμα. Τοῦ Ἱεράρχου, ἐκ τοῦ Μηναίου.

Ἦχος πλ. δ΄. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Ἱεράρχης ἐδείχθης χρῖσμα σεπτόν, περικείμενος Πάτερ θεουργικῶς, καὶ πάντας ἐν χάριτι, τελειῶν ἱερώτατε· δωρεαῖς δὲ θείων, θαυμάτων κοσμούμενος, ἐνεργεῖς σημεῖα, καὶ θαύματα ἄπειρα, νόσους θεραπεύων, καὶ τοὺς δαίμονας φλέγων, καὶ πλήθη πλανώμενα, ἐπιστρέφων Ἀβέρκιε· διὰ τοῦτο βοῶμέν σοι· Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Δόξα. **Τῶν Μαρτύρων.**

Ἦχος δ΄. Ταχὺ προκατάλαβε.

Ὡς στῦλοι ὑπάρχοντες, τῆς Ἐκκλησίας Χριστοῦ, τὰ τεῖχη ἐρρήξατε, τῆς ἀπιστίας σοφοί, ἐπτάφωτοι Μάρτυρες· ὅθεν πρὸ τοῦ θανάτου, τὴν Ἑλλήνων μανίαν, πάλιν δὲ μετὰ πότμον, τῆς αἰρέσεως ζάλην, ἐλάσαντες πρεσβεύσατε ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Ἐκαίνισας Ἄχραντε, τῷ θείῳ τόκῳ σου, φθαρεῖσαν ἐν πάθει, τῶν γηγενῶν τὴν θνητὴν, οὐσίαν καὶ ἡγείρας, πάντας ἐκ τοῦ θανάτου, πρὸς ζωὴν ἀφθαρσίας· ὅθεν σε κατὰ χρέος, μακαρίζομεν πάντες, Παρθένε δεδοξασμένη, ὡς προεφήτευσας.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Σὺ γὰρ εἶ ὁ βασιλεὺς τῆς εἰρήνης...

* * *

ΚΟΝΤΑΚΙΟΝ, ΟΙΚΟΣ, ΣΥΝΑΞΑΡΙΟΝ

Κοντάκιον καὶ Οἶκος τὰ Ἀναστάσιμα.

Κοντάκιον. Ἦχος γ'. Ἡ παρθένος σήμερον.

Ἐξανέστης σήμερον, ἀπὸ τοῦ τάφου Οἰκτίρμον, καὶ ἡμᾶς ἐξήγαγες, ἐκ τῶν πυλῶν τοῦ θανάτου· σήμερον Ἀδὰμ χορευεῖ, καὶ χαίρει Εὐα, ἅμα δέ, καὶ οἱ Προφῆται σὺν Πατριάρχαις, ἀνυμνοῦσιν ἀκαταπαύστως, * τὸ θεῖον κράτος τῆς ἐξουσίας σου.

Ὁ Οἶκος.

Ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ σήμερον χορευέτωσαν, καὶ Χριστὸν τὸν Θεὸν ὁμοφρόνως ὑμνεῖτωσαν, ὅτι τοὺς δεσμίους ἐκ τῶν τάφων ἀνέστησε. Συγχαίρει πᾶσα ἡ κτίσις, προσφέρουσα ἐπάξια ἄσματα, τῷ πάντων Κτίστη καὶ Λυτρωτῇ ἡμῶν· ὅτι τοὺς βροτοὺς ἐξ ἄδου σήμερον, ὡς ζωοδότης συνανεγκύσας, πρὸς οὐρανοὺς συνανυψοῖ, καὶ καταρράσσει τοῦ ἐχθροῦ τὰς ἐπάρσεις, καὶ πύλας τοῦ ἄδου διαθλάττει, * τῷ θεῖῳ κράτει τῆς ἐξουσίας αὐτοῦ.

Συναξάριον.

Τῇ ΚΒ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, μνήμη τοῦ ἐν ἀγίοις πατρὸς ἡμῶν καὶ ἰσαποστόλου Ἀβερκίου, ἐπισκόπου Ἱεραπόλεως, τοῦ θαυματουργοῦ.

Στίχ. Δοὺς Ἀβέρκιος χοῦν χοῖ θνητῶν νόμῳ,
Θεὸς Θεῶ πρόσεισι, τῷ φύσει θέσει.

Εἰκάδι δευτερίῃ Ἀβέρκιος ὤχετο γαίης.

Οὗτος γέγονεν Ἱεραπόλεως Ἐπίσκοπος, Φρυγίας Σαλουταρίας, ἐπὶ τῆς βασιλείας Μάρκου Ἀντωνίνου, θαυμάτων πολλῶν καὶ ἰάσεων αὐτουργός. Οἴνου γὰρ καὶ ἐλαίου μετὰ καὶ ἐτέρου εἶδους ἐν ἀγγελίῳ βληθέντων ἐνί, ἀσύγχυτον φυλαχθῆναι αὐτῶν τὴν κρᾶσιν πεποίηκε δι' εὐχῆς· καὶ λίθον μέγιστον προσέταξεν ἀνακομισθῆναι παρὰ τοῦ δαίμονος ἀπὸ Ἑώμης εἰς Φρυγίαν· ὃν καὶ ἀντὶ στήλης τῷ τάφῳ αὐτοῦ προσέπηξε· καὶ θερμὰ ὕδατα διὰ προσευχῆς ἀπὸ τῶν τῆς γῆς λαγόνων ἐξήνεγκεν. Οὕτω βιώσας ἐν ὁσιότητι καὶ δικαιοσύνῃ τὸ λειπόμενον τῆς ζωῆς, πρὸς Κύριον ἐξεδήμησεν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν ἀγίων ἐπτὰ παιδῶν τῶν ἐν Ἐφέσῳ, Μαξιμιλιανοῦ, Ἰαμβλίχου, Μαρτινιανοῦ, Διονυσίου, Ἀντωνίνου, Ἐξακουστωδιανοῦ καὶ Ἰωάννου.

Στίχ. Παῖδες λιπόντες πρὸς μικρὸν μακροὺς ὕπνου.

Ἦπνωσαν αὐθις τὸν μετ' εἰρήνης ὕπνον*.

* Τὸ δὲ Συναξάριον αὐτῶν ὄρα εἰς τὴν τετάρτην τοῦ Αὐγούστου.

Ἰστέον δὲ ὅτι οἱ ἐπτὰ οὗτοι μακάριοι Μάρτυρες ἐορτάζουσι καὶ κατὰ τὴν δ' Αὐγούστου, ὅτε ἐγένετο ἡ παράδοξις ἔγερσις αὐτῶν, ἐκ τοῦ σπηλαίου ἐν ᾧ ἀπέκειντο· σήμερον δὲ τιμῶμεν τὴν εἰρηνικὴν αὐθις ἐπιστροφὴν καὶ κοίμησιν αὐτῶν, ὡς ἐμφαίνει καὶ τὸ σημερινὸν ἐπίγραμμα.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν ἀγίων μαρτύρων Ἀλεξάνδρου ἐπισκόπου καὶ Ἡρακλείου, Θεοδότης καὶ Γλυκερίας, Ἄννης καὶ Ἐλισάβετ.

Στίχ. Τμηθεὶς ὁ σεπτὸς Ἀλέξανδρος ἀχένα,

Καὶ Μάρτυς ἐστίν, οὐ θύτης Χριστοῦ μόνον.

Θεοδότην ἄρχουσι καὶ Γλυκερίαν,
Θεοῦ γλυκείας ἠγαπηκυίας δόσεις.

«Στῶμεν καλῶς, καὶ θῶμεν ἀυχένας ξίφει».
Ἀθληφόροι λέγουσιν ἀλλήλαις δύο.

Ὁ ἅγιος Μάρτυς Ἀλέξανδρος, Ἐπίσκοπος ὢν καὶ πολλοὺς διδάσκων καὶ ἐπιστρέφων καὶ βαπτίζων, ἐκρατήθη παρὰ τοῦ ἡγεμόνος καὶ πολλὰ τιμωρηθεὶς καὶ ξεσθεὶς καὶ ἀναγκασθεὶς θῦσαι τοῖς εἰδώλοις, οὐκ ἐπέισθη. Ἴδὼν δὲ τὴν καρτερίαν αὐτοῦ Ἡράκλειος ὁ στρατιώτης, ἐπίστευσε τῷ Χριστῷ, καὶ πολλὰ καὶ αὐτὸς τιμωρηθεὶς πρότερον, ἀπετμήθη τὴν κεφαλὴν. Θαυματουργήσας δὲ ὁ ἅγιος Ἀλέξανδρος, ἔτι δὲ καὶ γενόμενος ἐκ τῶν πληγῶν ὑγιής, τῇ τοῦ Κυρίου ἐπισκέψει καὶ χάριτι, ἐπεσπάσατο πρὸς τὴν τοῦ Χριστοῦ πίστιν καὶ γυναῖκας τινὰς τέσσαρας, Θεοδότην καὶ Γλυκερίαν, Ἄνναν καὶ Ἐλισάβετ, αἵτινες ἐνώπιον τοῦ ἡγεμόνος ἐλέγξασαι τὴν τῶν εἰδώλων πλάνην, τὰς κεφαλὰς ἐπετμήθησαν. Ὑστερον δὲ πάντων καὶ ὁ ἅγιος Ἀλέξανδρος, τῷ ξίφει κρουσθεὶς, ἐτελειώθη.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Ῥούφου, ἐν εἰρήνῃ τελειωθέντος.

Στίχ. Ὡδιστα Ῥούφος γῆς ἀπῆλθε καὶ βίου,
Ἦγειτο καὶ γὰρ καὶ βίον καὶ γῆν ὄναρ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Λῶτ, ἐν εἰρήνῃ τελειωθέντος.

Στίχ. Ὁ τῆς Νέας Λῶτ καὶ νέος Λῶτ τὸν τρόπον,
Τῷ Λῶτ συνοικεῖ τῆς Παλαιᾶς ἀξίως.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἐν ἀγίοις πατρὸς ἡμῶν Εὐλαλίου, ἐπισκόπου Λαμπούσης, ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ Λαπήθου τῆς Κύπρου.

Στίχ. Ψῆφω Θεοῦ πρὸς θεῖον ἦρθης χῶρον,
ᾧ Εὐλάλιε, ἐκλιπὼν τήνδε τὴν χθόνα.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν ὁσίων πατέρων ἡμῶν Θεοδώρου καὶ Παύλου τῶν ἐν Ῥοστώφ.

Στίχ. Θεόδωρος καὶ Παῦλος δυὰς ὁσίων,
Τοῖς Μπόρις καὶ Γκλέμπ Μονὴν ἀφιεροῦσι.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ γεγονότος θαύματος τῆς εἰκόνης τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου τοῦ Καζάν καὶ τῆς ἀπελευθερώσεως τῆς Μόσχας ἐκ τῆς πολωνικῆς κατοχῆς.

Στίχ. Μόσχα γεραίρει ἀειπάρθενον Κόρην,
Τεκοῦσαν Χριστόν, ἐλευθερωτὴν κόσμου.

Ταῖς αὐτῶν πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

* * *

Καταβασίαι σύντομαι τῆς Θεοτόκου. ᾠχος $\frac{1}{2}$ Βου Σ

Ψάλλονται ἀπὸ τῆς 22ας Σεπτεμβρίου μέχρι τῆς 7ης Νοεμβρίου, ἀπὸ τῆς 10ης Φεβρουαρίου μέχρι τῆς ἐνάρξεως τοῦ Τριωδίου, τῆ Β', Δ' καὶ Ε' Κυριακῆ τῶν νηστειῶν καὶ ἀπὸ τῆς Κυριακῆς τῶν ἁγίων Πάντων μέχρι τῆς 26ης Ἰουλίου.

ὠδὴ α'

A νοι ξω το στο μα μὲ και πλη ρω θη σε
 ται Πνευ μα τος και λο γον ε ρευ ξο μαι τη βα σι
 λι δι μη τρι και ο φθη σο μαι φαι δρω σπα νη γυ ρι
 ζων και α σω γη θε ο μενος ταυ τη στα θαν μα τα

ὠδὴ γ'

T ους σου ους υ μνο λο γος θε ο το ο κε
 η ζω σα και αφ θονος πη γη θι α σον συ γκρο τη
 σαν τας πνευ μα τι κον στε ρε ω ω σον και εν τη
 θει α δο ξη στε φα νων δο ξης α ξι ω σον

ὠδὴ δ'

T ην α νε ξι χνι α σον θει αν βλ ην της
 εκ της Παρ θε ε νθ ς σαρ κω σε ως στ τς υ ψι
 στς ο ο προ φη της Αβ βα κςμ κα τα νο ων ε
 κραυ γα α ζε δο ξα τη δυ να μει σς Κυ ρι ε

ὠδὴ ε΄

Ε ξε στη τα συμ πα ντα ε πι τη θει α
 δο ξη σα συ υ γα αρ α παι ρο γα με Παρ θε ε
 νε ε εσ χες εν μη η τρα των ε πι πα αντων
 Θε ον και τε ε το κας αχ ρονον Υι ον πα σι
 τοι οις υ μνη σι σε σω τη ρι ι αν βρα βευ ς
 σα

ὠδὴ ς΄

Τ ην θει αν ταυ την και παν τι μον τε λων τες ε ορ
 την οι θε ο φρονες της Θε ο ο μη το ρος δευ τε τας
 χει ρας κρο τη σω μεν τον εξ αυ της τε χθε εν
 τα Θε ον δο ξα ζοντες

ὠδὴ ζ΄

Ο υκ ε λα α τρε ενσαν τη κτι σει οι οι θε ο
 φρονες πα ρα τον κτι σα αν τα αλ λα πυ ρο ος
 α παι λην αν δρει ως πα τη σαντες χαι ροντες ε ψαλ
 λον Υ περ υ μνη η τε ο των πα τε ρων Κυ ρι

ος και Θε ος ευ λο γη το ος ει
ώδη η'

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν, προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον, ὕμνοῦντες καὶ ὑπερυψοῦντες αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Παι αι δας ευ α γεις εν τη κα μι ι
νω ο το ο κοσ της Θε ο το κς δι ε σω σα το
το τε με εν τυ πς με νος νυν δε ε νερ γς με ε
νος την οι κς με νην α πα σαν α γει ρει
ψα αλ λς σαν τον Κυ ρι ο ον υ υ μνει τε τα
ερ γα και υ πε ρυ ψου ου τε εις παν τας τς αι
ω ω να α α α σ

Ὁ διάκονος: Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα τοῦ φωτός, ἐν ὕμνοις τιμῶντες μεγαλύνομεν.

Η ΩΔΗ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ

1 Με γα λυ νει η ψυ χη μς τον Κυ ρι ον και
η γα λ λι α σε το πνευ μα μς ε πι τω Θε
ω ω τω ω σω τη ρι μς

Tην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο

ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ την α δι
α φθο ο ρως Θε ον Λο γον τε κου σαν την ον τως Θε
ο το κον σε ε με γα λυ νο μεν

2 Ο τι ε πε βλε ψεν ε πι την τα πει νω
σιν της δα λησαυ τει δα γαρ α πο τει νυν μα
κα ρι υ σι με πασαι αι γε νε αι

Τ ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο
ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ την α δι
α φθο ο ρως Θε ον Λο γον τε κου σαν την ον τως Θε
ο το κον σε ε με γα λυ νο μεν

3 Ο τι ε ποι η σε μοι με γα λει α ο
δυ να τος και α γι ον το ο νο μα αυ τει και
το ε λε ος αυ τει εις γε νε αν και γε νε
αν τοις φο βη με νοις αυ τον

Τ ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο

ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ την α δι
α φθο ο ρως Θε ον Λο γον τε κου σαν την ον τως Θε
ο το κον σε ε με γα λυ νο μεν

4 ^{B8}
Ε ποι η σε κρα τος εν βρα χι ο νι αυ τς
δι ε σκορ πι σεν υ πε ρη φα νς δι α νοι
α καρ δι ας αυ των

^{B8}
Τ ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο
ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ την α δι
α φθο ο ρως Θε ον Λο γον τε κου σαν την ον τως Θε
ο το κον σε ε με γα λυ νο μεν

5 ^{B8}
Κα θει λε δυ να στας α πο θρονων και υ υ
ψω σε τα πει νς πει νων τας ε νε πλη σεν α γα
θω ων και πλ τς εν τας ε ξα πε στει λε κε
νς

^M ^{B8} ^M ^{Δι}
Τ ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο

ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ την α δι α
φθο ρως Θε ον Λο γον τε κου ου ου σαν την ον τως
Θε ο το κον σε ε με γα λυ νο μεν

6 Αν τε λα βε το Ισ ρα ηλ παι δος αυ τς
μνη σθη ναι ε λε ρς κα θως ε λα λη σε προς
τς πα τε ρας η μων τω Α βρα αμ και τω σπερ
μα τι αυ τς ε ως αι ω νος

Τ ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο
ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ την α δι α
φθο ρως Θε ον Λο γον τε κου ου ου σαν την ον τως
Θε ο το κον σε ε με γα λυ νο μεν

ὠδὴ θ'

Α πας γη γε νης σκι ρ τα τω τω πνευ μα τι λα
μπα α δς χς με νος πα νη γυ ρι ζε τω ω δε α
υ λων νο ο ων φυ σις γε ραι ρς σα τα ι ε ρα
θαυ μα σι α της Θε ο μη η το ο ρος και

βο α α α α τω και ροις πα αμ μα κα ρι σε
 Θε ο το κε α γνη α ει παρ θε νε ε ε ε ε

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὲ αἰνοῦσι πᾶσαι αἱ δυνάμεις...

ΤΑ ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ

Ἦχος Δι-θ

Α γι ος Κυ ρι ος ο ο Θε ο ος ημων (δίς)

Α γι ος Κυ ρι ος ο Θε ο ος η μων

υ ψου τε Κυ ρι ον τον Θε ο ον ημων και προ

σκυ νει τε τω υ πο πο δι ω των πο δω ων αυ

τδ

ὁ β' χορός:

ο τι Α α γι ο ος ε στι

Ἀναστάσιμον Ἐξαποστειλᾶριον Θ'.

Ἦχος Βου-θ

Σ υγ κε κλει σμε ε νων Δε ε σπο τα των θυ υ

ρων ω ως ει ση ηλ θες τας Α πο στο ο λας

ε ε πλη σας Πνευ μα τος Πα αν α γι ι ς

ει ρη νι κως ε εμ φυ ση η σας οις δε σμειν τε ε

καιλυ υ ειν τας α μαρ τι ι ας ει ει ρηκας
 και ο ο κτω με εθ η με ε ρας την σην πλευ ρα α α α
 αν τω θω μα υ πε δει ξας και αι τας χει ει
 ρας μεθ ου βο ω ω μεν Κυ υ ρι ος και Θε ε
 ος συ υ υ πα αρ χεις

Τοῦ Ἱεράρχου.

Τοῖς Μαθηταῖς συνέλθωμεν. Ἦχος Δι-Θ

Επι τε λω ων Α βε ερ κι ε τε ρα τα
 και αι σημει ει α θερ μων υ दा των ε εκ βλυ
 σιν σαις εν χαις α απειργα α σω και τη προ στα ξει ει
 σϛ Πα α τερ εν ε ε νι σκευ ει οι οι νος με
 τα ε λαι ϛ ει ει δος τε ε τε ρον βε ε βλη
 με ε να θει α ρο πη η η η η α μι γη
 προ ηρ χον το πα α ρα δο ο ξως και ρω ι
 δι ω ε ε κα στον εις Χρι ι σϛ δο ο ξαν θει ει
 αν

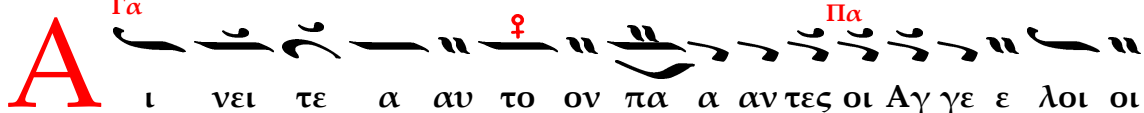

Ἔτερον τῶν Μαρτύρων, καὶ Θεοτοκίον, ὁμοῦ.

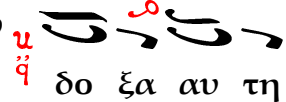
Σ υν Ι αμ βλι χω με ελ ψω μεν ^Δ Ι ω
αν νη ην Μαρτι ι νον ^ε και Α ντω νι νον α α
σμασι ^Δ Μα ξι μι λι ι α νο ον τε ^ε και Δι ο νυ
σι ι ον α α μα ^Δ τω κλει νω Ε ε ξα κθ ς στω ^ε
φαι δρωσ πα νη γυ ρι ι ζοντες ^Δ την λαμ προαν α αυ
των μνη η μνη ο πως ευ χαι αι αι αι αις ^Δ τδ των
και προε σβει αις της Θε ε ο το ο κθ ^ε πται σμα των
λυ σιν ε ευ ρω μεν ^Δ προς Χρι ι στδ τδ ς Σω τη η
ρος ^ε

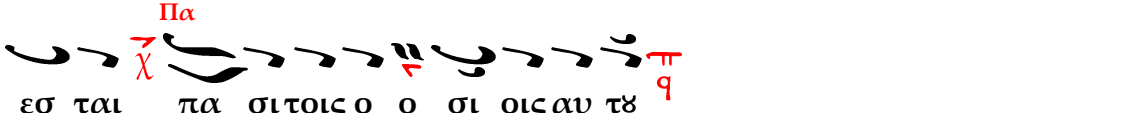
Εἰς τοὺς Αἶνους.

Ἦχος ^{Γα} ϕ

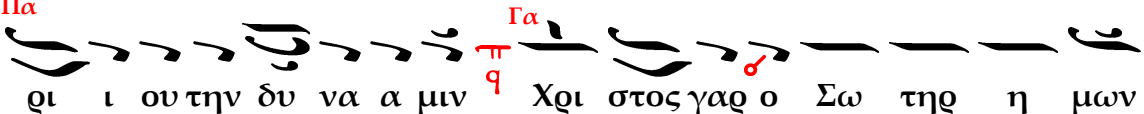
Π ^{Γα} α α α α σα πνο ο η αι νε σα α α τω το ον
Κυ υ υ ρι ι ι ι ο ον ^Μ αι νει τε τον Κυ υ
υ ρι ον εκ τω ω ων ου ου ρα α α νων ^{Γα} αι
νει ει ει τε αυ τον εν τοι οις υ ψι ι ι ι στοι οις ^Π
^{Γα} σοι προε πει υ μνοος τω ω Θε ε ω ^Γ

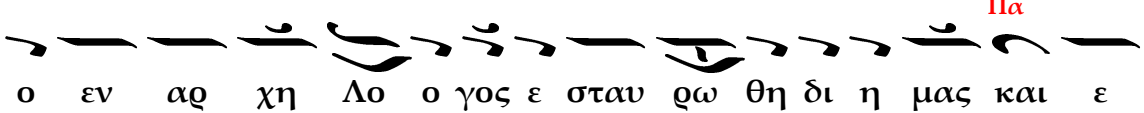
A ^{Γα} ^{Πα}
 ι νει τε α αυ το ον πα α αντες οι Αγγε ε λοι οι
 ^{Γα}
 οι α α α αυ του ου ^π₉ αι νει ει ει ει τε α αυ τον

 πα α σαι αι αι δυ να α μει εις α αυ του σοι
 ^ρ₂₂
 πρε πει υ μνοος τω ω Θε ε ω

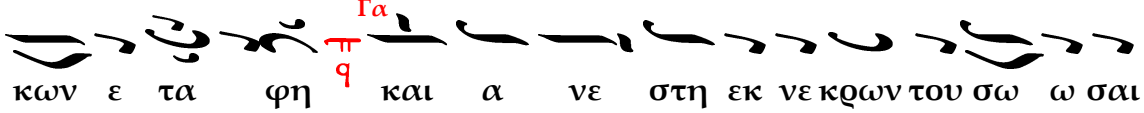
Στίχ. α'. Τοῦ ποιῆσαι ἐν αὐτοῖς κρίμα ἔγγραπτον ^υ₉ δο ξα αυ τη

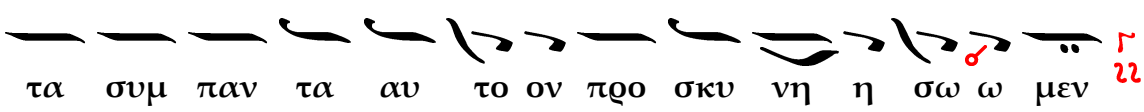
 ^{Πα}
 εσ ται ^χ πα σιτοις ο ο σι οισ αυ τσ ^π₉

Δ ^{Γα} [♀]
 ευ τε πα αν τα τα ε θνη γνω τε του φρι κτου μυστη

^{Πα} ^{Γα}
 ρι ι ουτην δυ να α μιν ^π₉ Χρι στος γαρ ο Σω τηρ η μων

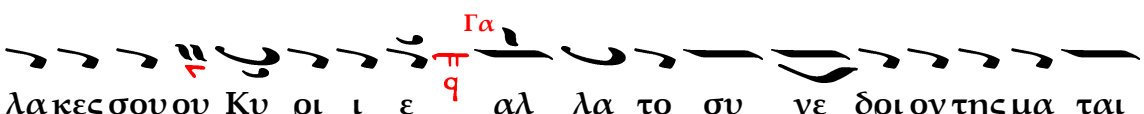
 ^{Πα}
 ο εν αρ χη Λο ο γος ε σταυ ρω θη δι η μας και ε

 ^{Γα}
 κων ε τα φη ^π₉ και α νε στη εκ νε κρων του σω ωσαι

 ^ρ₂₂
 τα συμ παν τα αυ το ον προ σκυ νη η σω ω μεν ^ρ₂₂

Στίχ. β'. Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ αὐτοῦ· αἰνεῖτε
 αὐτὸν ^{Πα}
^υ₉ εν στε ρε ^χ ω μα τι της δυ να με ως αυ τσ ^π₉

Δ ^{Γα} [♀] ^{Πα}
 ι η γη σαντο παν τα τα θαν μα σι α οι φυ

 ^{Γα}
 λα κες σου ου Κυ ρι ι ε ^π₉ αλ λα το συ νε δρι ον της μα ται

ο τη τος πλη ρω σαν δω ρων την δε ξι αν αυ των κρου

πτειν ε νο μι ζον την α να στα σιν σου ην ο κο

σμος δο ξα α α ζει ε λε η σον η μας

Στίχ. γ'. Αινεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ· αἰνεῖτε

αὐτὸν κα τα το πλη θοσ της με γα λω ω συ νησ αυ τσ

Χ α ρας τα παν τα πε πλη ρω ται της α να

στα σε ως την πει ραν ει λη φο τα Μα ρι α γαρ η

Μα γδα λη νη ε πι το μνη μα ηλ θεν ευ ρεν Αγ γε

λον ε πι τον λι θον κα θη με νον τοις ι μα τι οις

ε ξα στρα πτον τα και λε γο ον τα τι ζη τει τε τον ζων

τα με τα των νε κρων ουκ ε στινω δε αλλ ε γη γεο

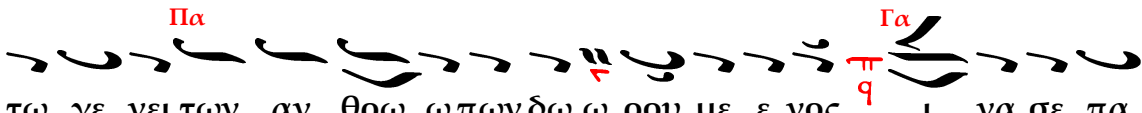
ται κα θως ει πε προ α γων εν τη Γα λι λαι α

Στίχ. δ'. Αινεῖτε αὐτὸν ἐν ἤχῳ σάλπιγγος αι νει τε αυ τον

εν ψα λτη ρι ω και κι θα α ρα

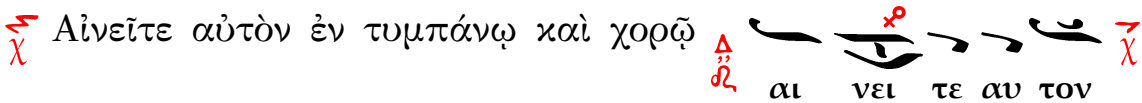
Ε ν τω φω τι σου Δεσ πο τα ο ψο με θα φως φι

λαν θρω πε α νε στης γαρ εκ των νε κρων σω τη ρι αν

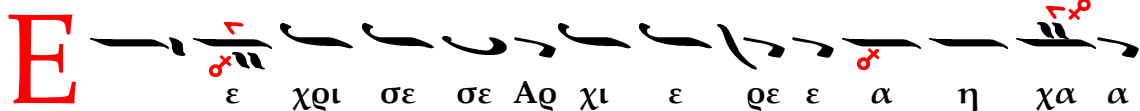

 Πα
 τω γε νει των αν θρω ωπων δω ω ρου με ε νος Γα
 σα κτι σις δο ξο λο γη τον μο νον α να μαρ τη τον ε
 λε η σον η μας

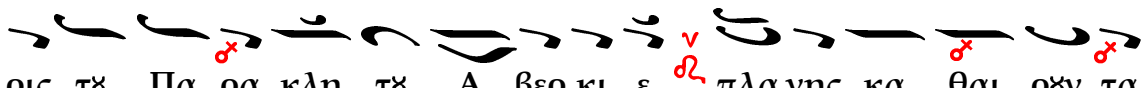
Καὶ τοῦ Ἁγίου Στιχηρὰ Προσόμοια γ' εἰς δ'.

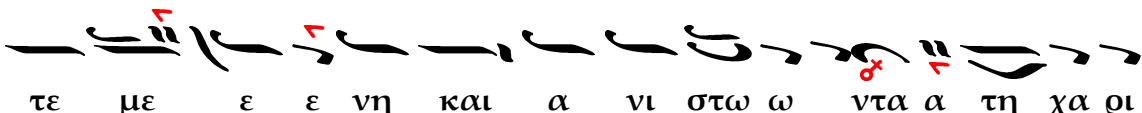
Κύριε εἰ καὶ κριτηρίω. Ἦχος πλ' Νη ς

 Χ Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῶ
 αι νει τε αυ τον

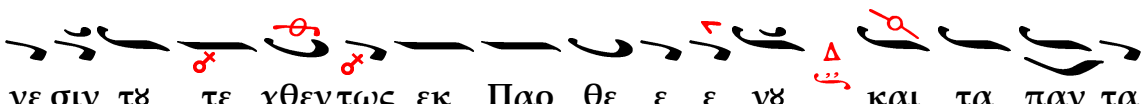

 εν χορ δαιαις και ορ γα νω

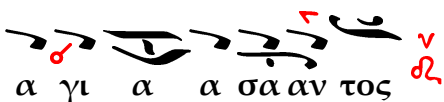

 Ε ε χρι σε σε Αρ χι ε ρε ε α η χα α

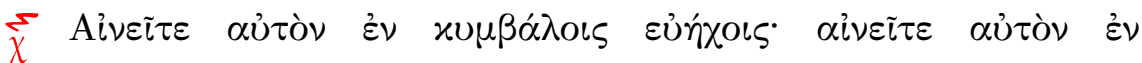

 ρις τῶ Πα ρα κλη τῶ Α βερ κι ε πλανης κα θαι ρον τα

 τε με ε ε νη και α νι στω ω ντα α τη χα ρι

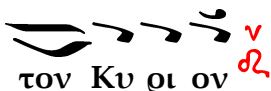

 τι να ρς Θε ρ ρ ι ε ρος εις δο ξαν τε και αι

 νε σιν τῶ τε χθεντως εκ Παρ θε ε ε νθ και τα παν τα

 α γι α α σα αν τος

 Χ Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν

 κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ πα σα πνο η αι νε σα α τω ω

 τον Κυ ρι ον

 Ε ε χρι σε σε Αρ χι ε ρε ε α η χα α

ρις τῶ Πα ρα κλη τῶ Α βερ κι ε ^v _{δλ} πλα νης κα θαι ρον τα

τε με ε ε νη και α νι στω ω ντα α τη χα ρι

τι ^v _{δλ} να ρς Θε ς ς ι ε ρς εις δο ξαν τε και αι

νε σιν τῶ τε χθεν τως εκ Παρ θε ε ε νθ ^Δ και τα παν τα

α γι α α σα αν τος ^v _{δλ}

^χ Τὸ στόμα μου λαλήσει σοφίαν ^Δ _{δλ} και η με λε τη της καρ

δι ι α ας μθ συ νε σιν ^v _{δλ}

Η α αυ μα σι Πα τερ ε βε βαι αι ω σας πα

αν τα λο γος τῶ θει ς κη ρυγμα τος ^v _{δλ} και τς πλα νω με

νθς αν θρω ω ω πς προς θει αν γνω ω σι ιν ε πεσ

τρε ψας ^v _{δλ} φω τα γω γο ος α πλα νης Α βερ κι ε δει

κνυ με νος και δαι μο νων κα θαι ρε ε ε της ^Δ δι α

τῶ το ευ φη μθ ς με εν σε ^v _{δλ}

^χ Οἱ ἱερεῖς σου Κύριε ἐνδύσονται δικαιοσύνην ^Δ _{δλ} και οι ο

σι οι οι σθ α γα α λλι α σονται ^v _{δλ}

Μ ε ε γι στος πα σι ωσ περ η η λι ος Πα

α τερ τη οι κς με νη α νε τειλας λαμψε σι παν σοφων
 σλ ο ο γων και ι α μα α τω ων λαμ προ τη
 σι φω τα γω γω ων τς πι στς και σκοτος πα θων παν
 το τε εκ δι ω κων συν ερ γει ει ει α τς Α γι ς
 μακαρ Πνε ευ μα α τος

Ἐωθινόν Θ΄.

Ἦχος Παφ

ο ο ο ο ο ξα α Πα α τρι ι ι ι και αι
 γι ω ω και Α γι ι ι ω Πνε ευ μα α α
 τι
 Ω ς επ ε σχα α α τω ω ω ν τω ω χρο
 ο ο νω ων ου σης ο ψι α ας σα αβ βα α α
 των ε φι ι στα α σαι τοις φι ι ι ι λοι
 οις Χρι ι ι στε και αι θαυ μα α τι θα αυ μα α α α
 βε ε βαι αι οις τη κε κλει ει σμε ε ε νη η ει σο
 δω ω των θυ υ ρων την εκ νε κρων Σου ου α να

α α α α στα α α σιν ^{Κε} α αλλ ε πλη η σας χα

ρα α ας του ου ους μα α θη η η τας ^{Πα} και Πνευ

μα α τος Α γι ι ι ι ι ι ου ου με τε ε ε δω

κα ας α α αυ τοις ^{Κε} και ε ξου ου σι α αν ε

ε ε ε ε νει ει ει μας ^{Κε} α ^{Πα} φε ε σε ως α μα

αρ τι ι ι ι ων και τον Θω μαν ου ου κα α τε

ε ε λι ι ι ι πες ^{Κε} τω ω τη ης α πι

στι ι ι ι ι ι ας κα τα βα πτι ζε εσθαι κλυ υ υ υ

δω ω ω ω νι ^{Κε} δι ο ο ο ο ο ω ο ο ο ο ο

ο ^{Πα} πα ρα σχου ου και αι η η μι ιν ^{Κε} γνω ω σιν

α α α α λη η η η θη ^{Κε} και αι α φε ε σι ιν πται

σμα α α α α α α α α α τω ω ω ω ν ^{Πα}

ε ευ σπλα α χνε Κυ υ υ υ υ ρι ι ε ^{Κε}

Και νυν...

^{Κε} Ἦχος Δι-θ

Υ περ ευ λο γη με ε νη υ πα ρ χεις Θε ο

το κε Παρ θε ε ε νε δι α γαρ τσ εκ σθ
 σαρκω θε εν τος ο α δης ηχ μα λω τι ζαι ο Α
 δαμ α να κε κληται η κα τα ρα νε νε ε κρω
 ται η Ευ α η λευ θε ρω ται ο θα να τος τε
 θα να α τω ται και η μεις ε ζω ο ποι η θη μεν δι
 ο α νυ μνην τες βο ω ω μεν ευ λο γη τος Χρι
 στος ο Θε ος η μων ο ου τως ευ δο κη σας δο ο
 ο ξα σοι

Και εὐθὺς ψάλλεται εἰς τὸν ἦχον τῆς Κυριακῆς

Η ΜΕΓΑΛΗ ΔΟΞΟΛΟΓΙΑ

Δοξολογία Μανουήλ Πρωτοφάλτου.

Ἦχος Γα ϕ

Δ ο ξα σοι τω δει ξαντι το φω ως Δο ξα εν υ ψι ι
 στοις Θε ω και ε πι γης ει ρη η νη εν αν θρω
 ποις ευ δο κι α
 μνου ου μεν σε ευ λο γου μεν σε προ σκυ νου μεν
 σε δο ξο λο γου μεν σε ευ χα ρι στου μεν σοι δι α την

μεγαλην σου δοξαν

Κυριε Βασιλευ επουρα νιε Θεε Πατερ
παντοκρατορ Κυριε Υιε μονογενης

Ιησου Χριστε και Αγιον Πνευμα

Κυριε ο Θεος ο αμνος του Θεου ο Υι
ος του Πατρος ο αι αι ρωντην αμαρτιαν του
κοσμου ελεησον ημας ο αι αι ρωντας

αμαρτιας του κοσμου

Προσδεξαιτην δεησιν ημων ο καθημενος εκ
δεξιων του Πατρος και ελεησον ημας

Οτι συ ει μονος Αγιος συ ει μονος
Κυριος Ιησους Χριστος εις δοξαν Θεου Πα
τροσα μην

Καθεκαστηνη μεραν ευλογησω σε και
αινεσω το ονομα σου εις τον αιω ω ω να

και εις τον αιω να του αιω νος

Κ^{Γα} α τα ξι ι ω σον Κυ ρι ε εν τη η
με ρα τα α αυ τη α να μαρ τητους φυ λα χθη η ναι
η μας

Ε^{Γα} υ λο γη τος ει Κυ υ ρι ε ο Θε ος των πα
τε ε ρων η μων και αι νε το ον και δε δο ξα
σμε ε ε νον το ο νο μα σου εις τους αι ω ω νας α

μην
Γ^{Γα} ε ε νοι το Κυ ρι ε το ε λε ος σου εφ η
μας κα θα περηλ πι σαμεν ε πι σε

Ε^{Γα} υ λο γη τος ει Κυ ρι ε ε δι δα ξο ον με τα
δι και ω μα τα σου

τὸ τρίτον.

Ε^{Γα} υ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξον με τα δι και
ω μα τα α σου

Κ^{Γα} υ ρι ε κα τα φυ γη η ε γεν νη η θης η μιν
εν γε νε α και γε νε α ε γω ει πα Κυ ρι ε ε

λε η σον με ι ασαι την ψυ χην μου ο τι η μαρ τον

σοι

Κυ ρι ε προς σε κα τε ε φυγον δι δα ξον με του

ποι ειν το θε λη μα σου ο τι συ ει ο Θε ος μου

Οτι πα ρα σοι πη γη ζω η ης εν τω φω τι

σου ο ψο ο με θα φως

Πα ρα τεινοντο ε λε ος σου τοις γι νω σκου σι

ι Σε

Αγι ος ο Θε ος Α γι ος Ι σχυ ρος Α γι

ος α θα να τος ε λε η σον η μας

Δο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνευ μα τι

Και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι

ω νων α μην

Αγι ος α θα να τος ε λε η σον η μας

Ἄσματικόν.

Αα γι ο ος ο ο Θε ο ο ος Α α α γι ο

ος Ι ι σχυ υ υ υ ρο ος ^{Γα} Α γι ος Α
 θα α να α α α το ος ε λε η η σο ο ο
 ο ον η η μα α α α α α α α ας
^{Γα} Σ η μερονσω τη ρι α τω κοσμω γε γο νεν α
 σωμεντω α να στα ντι εκ τα α φου και αρ χη γω ω
 της ζω ης η ημων ^{Γα} κα θε λων γαρ τω θα να α τω τον
 θα να τον το νι κος ε δω κεν η μι ιν και το
 με γα ε λε ο ο ο ος ^{Νη} ^{Γα}

ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΕΙΑΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ

Ὁ διάκονος τὰ εἰρηνικὰ

Τὰ ἕξαπλᾶ.

Ἦχος ^λ ^δ Νη ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε η σον
 Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον
 Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον
 Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον
 Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η σον

Τὰ Ἄγιορείτικα (καταγραφή Μελετίου Συκιώτου).

Ἦχος πλὴν Νη ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η η η σον

Κυ υ υ ρι ε Ε λε ε ε ε ε ε η η η σον

Ἀθανασίου Καραμάνη.

Ἦχος πλὴν Νη ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε ε λε ε η σον

Κυ ρι ε Ε ε λε η σον

Κυ ρι ε Ε λε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Εἰς τὰ Εἰρηνικά, Κύριε Ἐλέησον.
Ἰωάννου Β. Ἀρβανίτη.

Ἦχος πλ' Νη ς

Νη Μ Νη
Κυ ρι ε Ε ε λε ε η η σον

Νη
Κυ ρι ε Ε λε ε η η σον

Νη
Κυ ρι ε Ε λε ε η η σον

Δι
Κυ ρι ε Ε λε ε η σον

Νη
Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η σον

Νη
Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η σον

Σοι Κυ ρι ι ε

(Ἐτονίσθησαν πρὸ πολλῶν ἐτῶν, ἐγράφησαν ἐνταῦθα κατ' Ἰουλ βιθ' Ἰ. Α.)

ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

Ἀντίφωνον Α'. Ἦχος β'. Ψαλμὸς ρβ' (102).

Ἦχος Δι θ

Στίχ. α'. Εὐλόγει ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, καὶ πάντα τὰ ἐντός μου τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ.

Τ αἰς πρε σβει αἰς της Θε ο το κου Σω τε ε ερ

σω σον η μας

Στίχ. β'. Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, καὶ μὴ ἐπιλανθάνου πάσας τὰς ἀνταποδόσεις αὐτοῦ.

Τ αἰς πρε σβει αἰς της Θε ο το κου Σω τε ε ερ

σωσον η μας

Δ

Στίχ. γ'. Κύριος ἐν τῷ οὐρανῷ ἠτοίμασε τὸν θρόνον αὐτοῦ, καὶ ἡ βασιλεία αὐτοῦ πάντων δεσπόζει.

Τ αἰς πρε σβει αἰς τῆς Θε ο το κου Σω τε ε ερ

σωσον η μας

Δ

Στίχ. δ'. Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ, ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ.

Τ αἰς πρε σβει αἰς τῆς Θε ο το κου Σω τε ε ερ

σωσον η μας

Δ

Δόξα. Καὶ νῦν.

Τ αἰς πρε σβει αἰς τῆς Θε ο το ο κου Σω τε ρ σω

σον η μα α ας

Ὁ διάκονος τὴν μικρὰν συναπτὴν
καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

Ἀντίφωνον Β'. Ἦχος β'. Ψαλμὸς ρμε' (145).

Στίχ. α'. Αἶνει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον· αἰνέσω Κύριον ἐν τῇ ζωῇ μου· φαλῶ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχῳ.

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο α να

σας εκ νε κρων ψαλλον τας σοι αλ λη λ ς ι

α

Στίχ. β'. Μακάριος, οὗ ὁ Θεὸς Ἰακώβ βοηθὸς αὐτοῦ, ἡ ἐλπίς αὐτοῦ ἐπὶ Κύριον τὸν Θεὸν αὐτοῦ.

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο α να
 ζας εκ νε κρων ψαλ λον τας σοι αλ λη λθ ς ι
 α

Στίχ. γ'. Τὸν ποιήσαντα τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν, τὴν θάλασσαν καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτοῖς.

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο α να
 ζας εκ νε κρων ψαλ λον τας σοι αλ λη λθ ς ι
 α

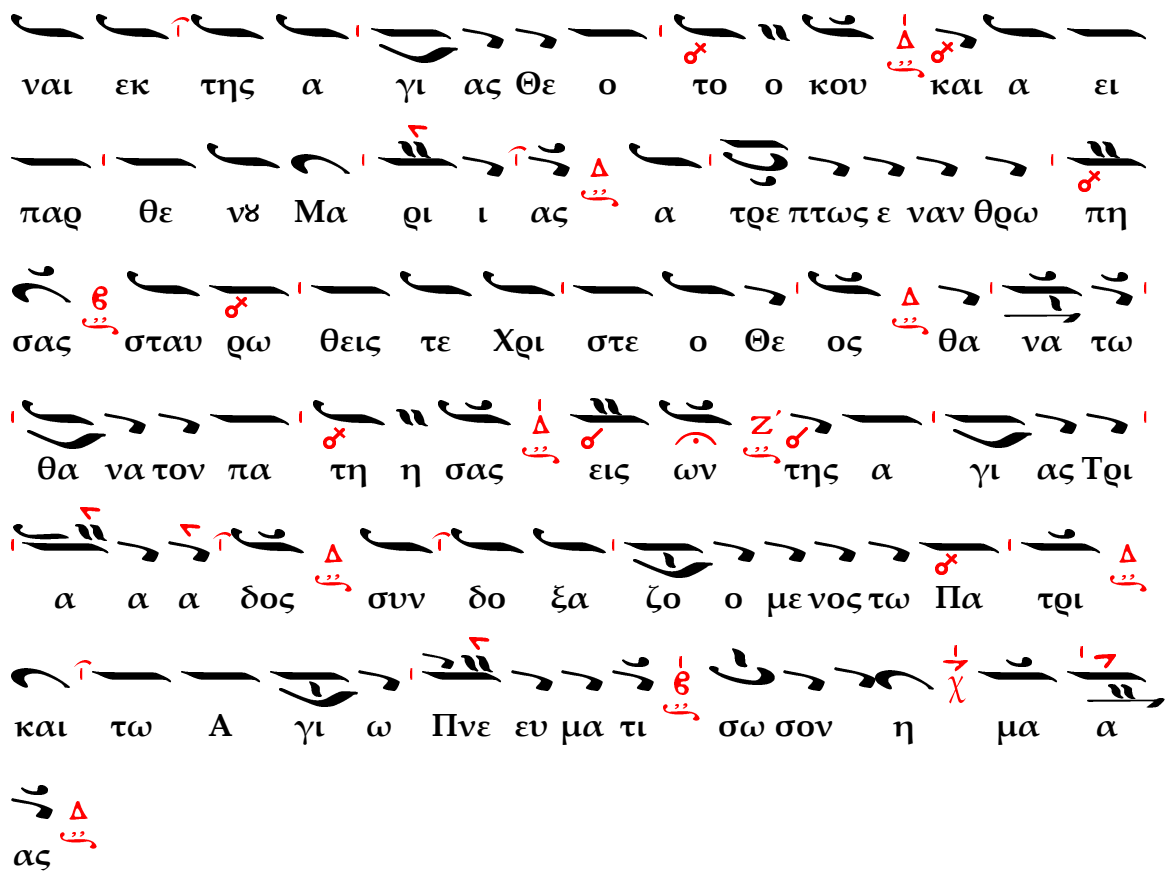
Στίχ. δ'. Βασιλεύσει Κύριος εἰς τὸν αἰῶνα, ὁ Θεός σου, Σιών, εἰς γενεάν καὶ γενεάν.

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο α να
 ζας εκ νε κρων ψαλ λον τας σοι αλ λη λθ ς ι
 α

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Κ αι νυν και α ει καιεις τς αι ω νας των αι ω
 νων α μην

Ο Μο νο γε νης Υι ος και Λο γος τθ Θε ου α
 θα νατος υ πα αρχων και κα τα δε ξα με νος
 δι α την η με τε ραν σω τη ρι αν σαρκω θη

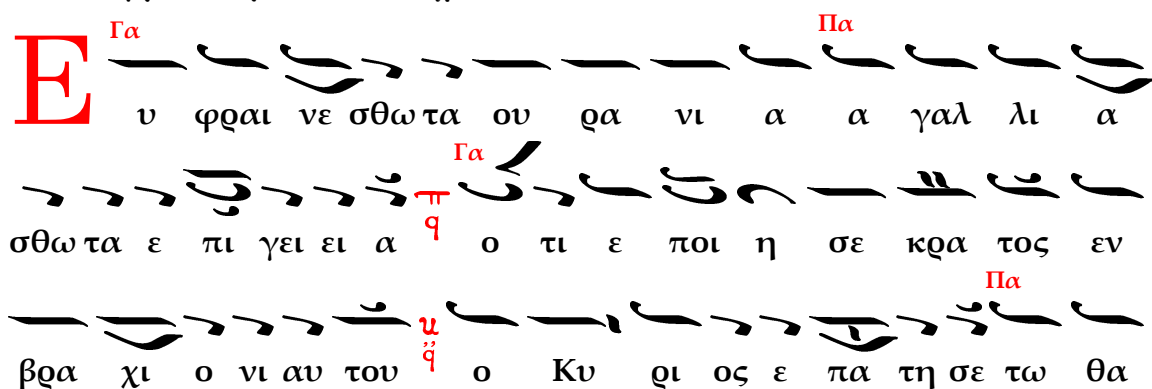
Ὁ διάκονος τὴν μικρὰν συναπτὴν
 καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·
 Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος...
 Ἀντίφωνον Γ'. Ψαλμὸς ριζ' (117).

Ἦχος Γα ϕ

Στίχ. α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Στίχ. β'. Εἰπάτωσαν δὴ πάντες οἱ φοβούμενοι τὸν Κύριον, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Στίχ. γ'. Αὕτη ἡ ἡμέρα, ἣν ἐποίησεν ὁ Κύριος· ἀγαλλιασώμεθα καὶ εὐφρανθῶμεν ἐν αὐτῇ.

 να α τω τ ο ο ν θ α α ν α α τ ο ν ^{Γα} π ρ ω τ ο τ ο κ ο σ τ ω ν ν ε κ ρ ω ν ε

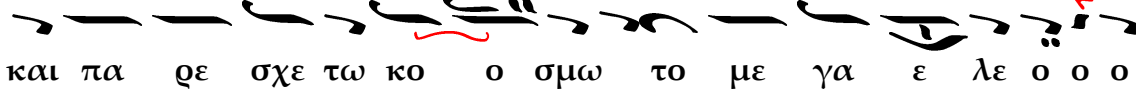
 γ ε ν ε τ ο ^υ εκ κ ο ι λ ι α σ Α δ ο υ ε ρ υ σ α τ ο η

 μ α σ ^υ και πα ρ ε σ χ ε τ ω κ ο ο σ μ ω τ ο μ ε γ α ε ε

 λ ε ε ο σ ^υ τὸ τέλος:

 και πα ρ ε σ χ ε τ ω κ ο ο σ μ ω τ ο μ ε γ α ε λ ε ο ο ο

 ο σ ^υ

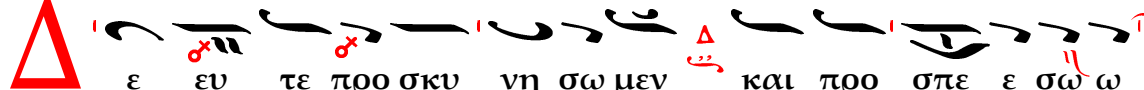
* * *

ΜΙΚΡΑ ΕΙΣΟΔΟΣ

Εἰσοδικόν. ᾠχος β΄.

(Ἐὰν εἰσοδεύουν πολλοὶ ἱερεῖς, ψάλλουν αὐτοὶ τὸ εἰσοδικόν).

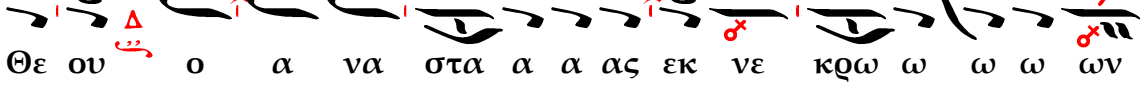
ᾠχος Δι-Ϟ

 ε ε υ τ ε π ρ ο σ κ υ ν η σ ω μ ε ν ^Δ και π ρ ο σ π ε ε σ ω ω

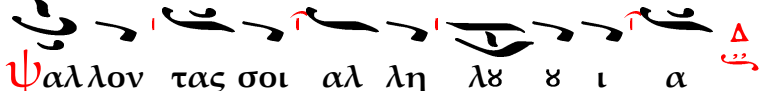

 μ ε ν χ ρ ι σ τ ω ω ω ω ω ^Δ σ ω σ ο ν η μ α α σ γ ι ε ε

 θ ε ο υ ^Δ ο α ν α σ τ α α α α σ εκ ν ε κ ρ ω ω ω ω ω ν

 ὁ β΄ χορός:

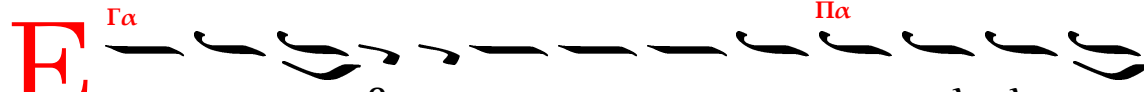
 ψ α λ λ ο ν τ α σ σ ο ι α λ λ η λ ϑ ς ι α ^Δ

* * *

Τὸ ἀναστάσιμον ἀπολυτίκιον.

(ψάλλεται ὑπὸ τῶν ἱερέων, ἐὰν τελεῖται συλλειτουργῶν)

ᾠχος Γα Ϟ

Ε ^{Γα} υ φ ρ α ι ν ε σ θ ω τ α ο υ ρ α ν ι α α γ α λ λ ι α

 σ θ ω τ α ε π ι γ ε ι ε ι α ^{Γα} ο τ ι ε π ο ι η σ ε κ ρ α τ ο σ ε ν

Πα

Πα
 βρα χι ο νι αυ του ο Κυ ρι ος ε πα τη σε τω θα
 να α τω το ον θα α να α τον πρω το το κοσ των νε κρω ν ε
 γε νε το εκ κοι λι ας Α δου ε ρυ σα το η
 μας και πα ρε σχε τω κο ο σμω το με γα ε ε
 λε ε ος

Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἱεράρχου.

Ἦχος Δι-Θ

Κ α νο να πι στε ως και ει κο να πρα ο τη τος
 ε γκρα τει ας δι δα σκα λον α νε δει ξε σε τη
 ποι οι μνη σου η των πραγ μα των α λη θει α
 α του το ε κτη σω τη τα πει νω σει τα υ ψη
 λα τη πτω χει α τα πλυ σι α πα τερ Α βερ κι ε
 Ο σι ε πρε σβευ ε Χρι στω τω Θε ω σω θη
 ναι τας ψυ χας η μων

Τῶν Μαρτύρων.

Ἦχος Δι-Θ

Ο ι μαρ τυ ρες ος Κυ ρι ε εν τη αθ λη σει αυ

των στε φανως εκομισαντο της αφθαρσι
 ας εκσθεθεσημωνσχοντεςγαρτην ισχυνσθε
 τυρανωςκαθειλονεθραυσανκαιδαιμο
 νωνταανισχυραθρασηαυτωνταιςικε
 σιαιςΧρισηοθεοςσωσονταςψυχασημων

Εἶτα τὸ τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ.

Ἰωάννου τοῦ Προδρόμου. Ἀπολυτίκιον.

Ἦχος Δι-θ

Μνηημηδικαισημετ εγκωμιιι
 ωνσοι δεαρκεσειημαρτυριατθ Κυριση
 ΠροοδρομεανεδειχθηςγαροντωςκαιΠροφη
 τωνσεβασμιωωτεροςοτικαιενρει
 θροιςβαπτισαικατηξιωθηστονκηρυττομενον
 οθεντηςαληθειαςυπεραθλησαςχαιαιαιαι
 ρωνευηγγελισωκαιτοιςεναδηθεονφανε
 ρωθενταενσαρκιτοναιροντατηναμαρ

τι αν τῶ κο ο ο σμῶ και πα ρε χον τα η μιν το
με γα ε ε ε λε ος

Ἀπολυτίκιον. Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου.

Ἦχος Δι-θ

Aπο ο στο λε Χρι στω τω Θε ω η γα πη
με ε ε νε ε πι τα χυ νον ρυ σαι λα ον α να
πο λο ο γη τον δε χε ται σε προ σπι ι πτον τα ο
ε πι πε σο ντα τω στη θει κα τα δε ξα με νος ον
ι κε τευ ε Θε ο λο γε και ε πι μο νον νε φος ε
θων δι α σκε δα α α σαι αι τῶ με νος η
μιν ει ρη νη και το με γα ε ε ε λε ος

Ἀπολυτίκιον. Ἁγίου Ἀντίπα.

Τῆς ἐρήμου πολίτης. Ἦχος Πα ρ

Mυ ρο βλυ την τον θει ον και μαρ τυ ρων τον συ να
θλον τον πα νευ κλε η Ι ε ρα αρχη και Περ γα α μῶ
τον προ ε δρον τι μη σω μεν Α ντι παν οι πι στοι ως
τα χι στον και με γαν ι α τρον της δει νης ο

δο ντων νο ο σϛ και προς αυ τον α πο ψυ χης βο η
 σω μεν δο ο ξα τω σε δο ξα σαντι Χρι στω δο ο
 ξα τω σε ε στε φα νω σαντι δο ο ξα τω ε νερ γϛ
 ντι δι α σϛ πα σιν ι α α μα α τα

Κοντάκιον τῆς Θεοτόκου.

(ψάλλεται ὑπὸ τῶν ἱερέων, ἐὰν τελεῖται συλλειτουργῶν)

Ἦχος Δι-Ϟ

Προ στα σι α των Χρι στι α νων α κα ται αι
 σχυν τε με σι τει α προς τον Ποι η την α με τα
 α θε τε μη πα ρι δης α μαρ τω λων δε η σε ων
 φω νας α λλα προ φθασον ως α γα θη εις την
 βο η θει αν η μων των πι ι στως κραυ γα ζο ον
 των σοι τα α χυ νον εις πρε σβει ει αν και σπεν
 σον εις ι κε σι ι αν η προ στα τευ ου σα
 α ει Θε ο το κε των τι μων των σε ε ε

ΤΡΙΣΑΓΙΟΣ ΥΜΝΟΣ

Ἦχος Δι-Θ

A α γι ι ο ο ος ο ο ο Θε ο ο ο ος

α α γι ι ο ο ος ι ι ι σχυ ρο ο ο ος α

α γι ι ος α θα α να τος ε λε ε ε η σο ο

ον η μα ας

Τό τρίτον.

A γι ος ο Θε ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ος α γι ος ι σχυ ρο ο ο ο ος

α α γι ι ος α θα α να τος ε λε ε ε η

σο ο ον η μα ας

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνε ευ μα

τι

K αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας τω ναι ω

νων α μην

A α γι ι ος α θα α να τος ε λε ε ε

η σο ο ον η μα ας

Δ υ να α α μιν **Δ** Α γι ος ο Θε ο ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ος α γι ος

ι σχυ ρο ο ο ο ος α α α α α α

α α α α γι ι ι ος α θα α να α α το ο

ο ος ε λε ε η η σον η η μα ας

Δύναμις τοῦ βήματος.

Ἦχος Δι-θ

A α α α γι ι ι ι ι ο ο ο ο

ο ος ο ο ο ο ο ο Θε ε ο ο ο ο ο

ος

A α α α α γι ι ι ι ι ο ο ο ο

ο ος ι ι ι ι ι ι σχυ υ ρο ο ο ο ο

ος

A α α α α α α γι ι ι α α γι

ι ι ος Α α α α θα α α α α α α

α α α α α α λα α α λε α α θα α να το

ο ο ο ο ο ο ος

E ε ε ε λε ε ε η σο ο ο ο ο

ον η η μα ας

Δύναμις Νηλέως Καμαράδου († 1922)

Ἦχος Δι-θ

Nε ε ε ε ε ε ε ε ε Δυ υ υ υ υ

υ ω υ υ υ υ να α α α α δυ υ να α α

μς

A α α α α α α α α α α α α α α

α α α α α α α α α α γι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι α γι

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο α γι

ο ος ο ο ο ο ο ο ο ο ο θε ε ε ο ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ος

A α α α α α α α α α α α α α α

α α α α α α α α α α γι ι ι ι ι ι

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ

Κυριακῆς Κ' ἐβδομάδος ἐπιστολῶν.

Προκείμενον καὶ Ἀλληλούϊα τοῦ ἤχου.

Ὁ ἀναγνώστης· Ψαλμὸς τῷ Δαβίδ. Προκείμενον ἤχος γ'.

Ὁ διάκονος· Πρόσχωμεν.

Ὁ ἀναγνώστης τὸ προκείμενον καὶ τὸν στίχον αὐτοῦ.

Ψάλατε τῷ Θεῷ ἡμῶν, ψάλατε, ψάλατε τῷ βασιλεῖ ἡμῶν ψάλατε.

Στίχ. Πάντα τὰ ἔθνη, κροτήσατε χεῖρας, ἀλαλάξατε τῷ Θεῷ ἐν φωνῇ ἀγαλλιάσεως.

Ἦ ὁ ψάλτης.

Ἦχος ἰ' Γα ϕ

Ψ α λα τε τω Θε ω ω η μων ψα λα τε ψα

λα τε τω βα σι λει ει η μων ψα λα τε

Χ Παν τα τα ε θνη κρο τη σα τε χει ρας α λα

λα ξα τε τω Θε ω εν φω νη α γα λλι α α

σε ως

Ψ α λα τε τω Θε ω ω η μων ψα λα τε ψα

λα τε τω βα σι λει ει η μων ψα λα τε

Χ Ο τι Κυ ρι ος υ ψι στος φο βε ρος βα σι

λευς με ε γας ε πι πα α σαν την γην

Ψ α λα τε τω Θε ω ω η μων ψα λα τε ψα

λα τε τω βα σι λει ει η μων ψα λα τε ε ε ε

Ὁ διάκονος: Σοφία.

Ὁ ἀναγνώστης:

Πρὸς Γαλάτας Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

(Γαλ. α' 11-19)

Ὁ διάκονος: Πρόσχωμεν.

Ἀδελφοί, γνωρίζω ὑμῖν τὸ εὐαγγέλιον τὸ εὐαγγελισθὲν ὑπ' ἐμοῦ ὅτι οὐκ ἔστι κατὰ ἄνθρωπον· οὐδὲ γὰρ ἐγὼ παρὰ ἀνθρώπου παρέλαβον αὐτὸ οὔτε ἐδιδάχθην, ἀλλὰ δι' ἀποκαλύψεως Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ἦκούσατε γὰρ τὴν ἐμὴν ἀναστροφὴν ποτε ἐν τῷ Ἰουδαϊσμῷ, ὅτι καθ' ὑπερβολὴν ἐδίωκον τὴν ἐκκλησίαν τοῦ Θεοῦ καὶ ἐπόρθουν αὐτήν, καὶ προέκοπτον ἐν τῷ Ἰουδαϊσμῷ ὑπὲρ πολλοὺς συνηλικιώτας ἐν τῷ γένει μου, περισσοτέρως ζηλωτὴς ὑπάρχων τῶν πατρικῶν μου παραδόσεων. Ὅτε δὲ εὐδόκησεν ὁ Θεὸς ὁ ἀφορίσας με ἐκ κοιλίας μητρός μου καὶ καλέσας διὰ τῆς χάριτος αὐτοῦ ἀποκαλύψαι τὸν υἱὸν αὐτοῦ ἐν ἐμοί, ἵνα εὐαγγελίζωμαι αὐτὸν ἐν τοῖς ἔθνεσιν, εὐθέως οὐ προσανεθέμην σαρκὶ καὶ αἵματι, οὐδὲ ἀνῆλθον εἰς Ἱεροσόλυμα πρὸς τοὺς πρὸ ἐμοῦ ἀποστόλους, ἀλλὰ ἀπῆλθον εἰς Ἀραβίαν, καὶ πάλιν ὑπέστρεψα εἰς Δαμασκόν. Ἐπειτα μετὰ ἔτη τρία ἀνῆλθον εἰς Ἱεροσόλυμα ἱστορῆσαι Πέτρον, καὶ ἐπέμεινα πρὸς αὐτὸν ἡμέρας δεκαπέντε. Ἔτερον δὲ τῶν ἀποστόλων οὐκ εἶδον εἰ μὴ Ἰάκωβον τὸν ἀδελφὸν τοῦ Κυρίου.

Ἀλληλουῖα (γ'). Ἦχος γ'. (Ψαλμὸς λ').

Ἦχος ἰὶ Γα ϕ

A λη λϑ ϑ ι̇ ι̇ α α α λη η λϑ ϑ ϑ

ι̇ ι̇ ι̇ ι̇ α α α α α λη η η η

λη ϑ ϑ ϑ ϑ ι̇ ι̇ ι̇ α α

Στίχ. Ἐπὶ σοί, Κύριε, ἤλπισα, μὴ καταισχυνθείην εἰς τὸν αἰῶνα· ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου

ου σαι με και ε ε ξε ε λϑ ϑ ϑ ϑ με ε

A λλη λϑ ϑ ι̇ ι̇ α ²² A α λλη η λϑ ϑ ϑ
 ϑ ι̇ ι̇ ι̇ ι̇ α ²² A α α α α α λλη η η η
 λϑ ϑ ϑ ϑ ι̇ ι̇ ι̇ α α ²²

Στίχ. Γενοῦ μοι εἰς Θεὸν ὑπερασπιστὴν ^υ_ῖ

και εις ^χ οι οι κον κα τα φυ γης τϑ σω ω ω ω
 ω σαι αι με ²²

A λλη λϑ ϑ ι̇ ι̇ α ²² A α λλη η λϑ ϑ ϑ
 ϑ ι̇ ι̇ ι̇ ι̇ α ²² A α α α α α λλη η η η
 λϑ ϑ ϑ ϑ ι̇ ι̇ ι̇ α α α α ²²

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

Κυριακῆς ΣΤ' Λουκᾶ.

Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν (ἡ' 27-39).

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἔλθοντι τῷ Ἰησοῦ εἰς τὴν χώραν τῶν Γαδαρηνῶν ὑπήντησεν αὐτῷ ἀνὴρ τις ἐκ τῆς πόλεως, ὃς εἶχε δαιμόνια ἐκ χρόνων ἰκανῶν, καὶ ἱμάτιον οὐκ ἐνεδιδύσκετο, καὶ ἐν οἰκίᾳ οὐκ ἔμενεν, ἀλλ' ἐν τοῖς μνήμασιν. Ἴδὼν δὲ τὸν Ἰησοῦν καὶ ἀνακράξας προσέπεσεν αὐτῷ καὶ φωνῇ μεγάλη εἶπε· Τί ἐμοὶ καὶ σοί, Ἰησοῦ υἱὲ τοῦ Θεοῦ τοῦ ὑψίστου; δέομαί σου, μή με βασανίσῃς. Παρήγγειλε γὰρ τῷ πνεύματι τῷ ἀκαθάρτῳ ἐξελθεῖν ἀπὸ τοῦ ἀνθρώπου. Πολλοῖς γὰρ χρόνοις συνηρπάκει αὐτόν, καὶ ἐδεσμεῖτο ἀλύσει καὶ πέδαις φυλασσόμενος, καὶ διαρρήσων τὰ δεσμὰ ἠλαύνετο ὑπὸ τοῦ δαίμονος εἰς τὰς ἐρήμους. Ἐπηρώτησε δὲ αὐτόν ὁ Ἰησοῦς λέγων· Τί σοί ἐστιν ὄνομα; ὁ δὲ εἶπε· Λεγεών· ὅτι δαιμόνια πολλὰ εἰσῆλθεν εἰς αὐτόν· Καὶ παρεκάλει αὐτόν ἵνα μὴ ἐπιτάξῃ αὐτοῖς εἰς τὴν ἄβυσσον ἀπελθεῖν. Ἦν δὲ ἐκεῖ ἀγέλη χοίρων ἰκανῶν βοσκομένη ἐν τῷ ὄρει· καὶ παρεκάλουν αὐτόν ἵνα ἐπιτρέψῃ αὐτοῖς εἰς ἐκείνους εἰσελθεῖν· καὶ ἐπέτρεψεν αὐτοῖς. Ἐξελθόντα δὲ τὰ δαιμόνια ἀπὸ τοῦ ἀνθρώπου εἰσῆλθον εἰς τοὺς χοίρους, καὶ ὥρμησεν ἡ ἀγέλη κατὰ τοῦ κρηνοῦ εἰς τὴν λίμνην

καὶ ἀπεπνίγη. Ἰδόντες δὲ οἱ βόσκοντες τὸ γεγενημένον ἔφυγον, καὶ ἀπήγγειλαν εἰς τὴν πόλιν καὶ εἰς τοὺς ἀγρούς. Ἐξῆλθον δὲ ἰδεῖν τὸ γεγονός, καὶ ἦλθον πρὸς τὸν Ἰησοῦν, καὶ εὗρον καθήμενον τὸν ἄνθρωπον, ἀφ' οὗ τὰ δαιμόνια ἐξεληλύθει, ἱματισμένον καὶ σωφρονοῦντα παρὰ τοὺς πόδας τοῦ Ἰησοῦ, καὶ ἐφοβήθησαν. Ἀπήγγειλαν δὲ αὐτοῖς οἱ ἰδόντες πῶς ἐσώθη ὁ δαιμονισθεὶς. Καὶ ἠρώτησαν αὐτὸν ἅπαν τὸ πλῆθος τῆς περιχώρου τῶν Γαδαρηνῶν ἀπελθεῖν ἀπ' αὐτῶν, ὅτι φόβῳ μεγάλῳ συνείχοντο· αὐτὸς δὲ ἐμβὰς εἰς τὸ πλοῖον ὑπέστρεφεν. Ἐδέετο δὲ αὐτοῦ ὁ ἀνήρ, ἀφ' οὗ ἐξεληλύθει τὰ δαιμόνια, εἶναι σὺν αὐτῷ· ἀπέλυσε δὲ αὐτὸν ὁ Ἰησοῦς λέγων· Ὑπόστρεφε εἰς τὸν οἶκόν σου καὶ διηγοῦ ὅσα ἐποίησέ σοι ὁ Θεός. καὶ ἀπῆλθε καθ' ὅλην τὴν πόλιν κηρύσσων ὅσα ἐποίησεν αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς.

ᾠχος ἰὺ Δι σ

ο ξα α σοι Κυ υ υ υ υ υ ρι ι ι ι
 ι ε ε ε ε ε δο ο ο ο ο ο ξα α
 σοι οι οι οι

Χερουβικόν. Γρηγορίου Πρωτοψάλτου.

ᾠχος ἰὺ Γα ρ

ι τα α α α α α α α α α α α α
 α α α α α α α α Χε ε ε ε ιε ε ε ε
 ε ε ε ε ε ε ρου ου ου ου ου ου ου ου ου ου χε
 ρου ου βι ι ι ι ι ι μ μ υ υ υ υ υ υ
 υ υ υ υ υ υ υ υ στι ι κω ω ως ει κο
 νι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ζο ο ο ο ο

^{Γα}
 ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ε ι κ ο ν ι ι ζ ο ν
^{Νη} ^{Γα}
 τε ε ε λε ε ε ε ε ε ε κ αι αι αι αι αι αι αι
 αι αι χ αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι
^{Πα}
 τη η η η η η η η η η η και τη ζω ω ω
^{Μ Γα}
 ο ο ο ο ποι οι ω ω Τρι α α α α α α
^{Ζω}
 α α α α α α α τρι α α α α α α α
 α α α α α α α τρι α α α α δι ι ι ι ι
^{Δι}
 ι τον τρι σα α α α α α γι ι τον τρι σα
^{Γα}
 γι ο ο ο ν υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ
^φ
 υ υ υ υ υ υ υ μνον προ ο σα α α α α α α
^{Νη} ^{Γα}
 δο ο ο προ σα α δο ο ο ν τε ε ε λε ε ε ε ε ε ε
 πα α α α α σα α α α αν τη η η η η η ν
 βι ι ι ο ο ο ο ο ο ο τι ι την βι ο τι ι
^{Νη} ^{Γα} ^{Δι}
 κη η η η η η η η η α πο θω ω ω με ε α α
^{Γα}
 πο θω ω με ε ε θα α α με ε ε ε ε ε ε
^{Δι}
 ε ε ε ε λε ε ε ε ε ρι ι ι ι ι ι ι

Γα ι ι ι ι ι ι ι ι με ε ρι μνα α α ρα α

α α αν

Ως τον Βασιλεεεεεεεεεε

εεεεεεεεεεεεεεεεεεε

εεεεεεεεεεεεεεεεεεε

βασιιιιιιιιιιιιιιιιιιι

λεεεεεεεεεεεεεεεεεεε

υποδεξοοοοοοοοοοοοο

αγγεεεεεεεεεεεεεεεεε

ρουουμενοντααααααααα

ιααααααααααααααααα

αααα

Λειτουργικά, Ἰωάννου Ἀρβανίτη, ᾠχος Γα ρ

Κυριε Ελεεησον

Κυριε Ελεεησον

Κυριε Ελεεηησον

Κ υ ρ ι ε Ε λε η σον

Π α ρ α α σχϞ Κυ υ υ ρ ι ε

Π α ρ α σχϞ Κυ υ υ υ ρ ι ε

Π α ρ α α σχϞ Κυ υ υ ρ ι ι ε

Π α ρ α σχϞ Κυ υ ρ ι ι ε

Π α ρ α α α σχϞ Κυ υ υ ρ ι ε

Π α ρ α σχϞ Κυ υ υ ρ ι ι ε

Σ ο ι Κυ ρ ι ι ε

Κ αι τω Πνευμα τι ι ι σϞ

Π α τε ε ρ α Υι ον και Α γι ον Πνε ε ευ

μα Τρι α δα ο μο Ϟ Ϟ σι ο ον και α

χω ω ρ ι ι ι στον

Τὸ Σύμβολον τῆς πίστεως.

Πιστεύω εἰς ἕνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀορατῶν. Καὶ εἰς ἕνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων· φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον

τῷ Πατρὶ, δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένετο. Τὸν δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα. Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα. Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ κατὰ τὰς Γραφάς. Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρὸς. Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς, οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος. Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν προφητῶν. Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν. Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν. Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.

Ε λε ον ει ρη η η η νης θυ σι αν αι
νε σε ως
Κ αι με τα τσ πνευ μα το ο ος σθ
Ε χο μεν προς τον Κυ υ υ ρι ι ον
Α α ξι ο ον και αι δι και αι αι ον
Α γι ος Α γι ος Α γι ος Κυ υ ρι ος Σαβ
βα ωθ πλη η ρης ο ς ρα νο ος και η γη της
δο ο ο ξη ης σθ Ω σαν να εν τοις υ
ψι ι ι σοις ευ λο γη με νος ο ερ χο ο με
νος εν ο νο μα τι Κυ ρι ι ι ς Ω σαν

να α α εν τοις υ ψι ι ι ι ι ςοις

A α α α μη η η η ην

A μη η η η η η η η ην

Σ ε ε ε υ μνϝ ϝ ϝ ϝ ϝ μεν σε Ευ λο

γϝ ϝ ϝ με ε ε εν σοι ευ χα ρι ςϝ ϝ ϝ με εν

Κυ υ ρι ε και δε ο με θα α α σϝ ϝ

ο Θε ο ος η η η μων

Ἔτονίσθησαν τῇ κε' Ἰουνίου , α ᾿ ἤ ἡ ἐν Καφενείῳ «Λιστόν» τῆς Κερκύρας.

I.A.

Ἄξιον ἐσί, παρ' ἐμοῦ Ἰωάννου, ᾿Ηχος Γα ρ

A ^{Γα} ξι ι ον ε ε ςιν ω ως α λη η θω ω

ω ω ως μα κα α ρι ι ζει ει ν σε ε

ε ε τη ην Θε ε ο το ο ο κον την α α

ει μα α κα α α ρι ι ι ι ςο ον και

Πα να α μω ω μη η το ο ο ον και μη

η τε ε ε ε ρα α τϝ Θε ϝ ϝ ϝ η η η

μων^Γ την τι μι ω ω τε ε ε ραν τω ων
 Χε ρα ρ βι ι ι μι και ε εν δο ξο ο
 τε ε ε ε ε ρα α α αν α συ υγ κρι ι ι ι τω ω
 ω ως τω ων Σε ρα α φιμ^Γ την α δι α
 α φθο ο ο ρως^{Ζω} Θε ο ο ο ον Λο ο ο ο
 γο ον τε κρ ρ ρ σαν^Ζ την ο ο ον τω ω ωως^Μ
 Θε ο ο το ο ο ο ο ο κον^Ν σε ε ε
 με γα α λυ υ υ υ νο ο ο ο με ε^{Νη}
 ε ε ε εν^{Γα}

Ἐτονίσθη κέ' Ἰουνίου , α ἤ ἡ ἐν τῷ ἀεροδρομίῳ Κερκύρας.
 I.A.

Ἄξιόν ἐστιν. Πέτρου Ἀγιοταφίτου.

Ἦχος ἰβ' Γα ϕ

A^{Νη} ξι ι ο ον ε στι ι ι ιν ω ω ω
 ω ως α λη η η θω ω ως^{Πα} μα κα ρι ι ζειν
 σε ε τη ην Θε ε ο το ο ο ο ο κον^Π
 την α α ει ει μα κα α α ρι στον και πα να^{Νη}

μω ω ω ω ω μη η το ο ον και μη τε ε
 ρα α τθ Θε ε ς ς ς ς ς η η η η μων
 την τι ι μι ι ω τε ε ε ε ραν τω ων Χε
 ε ρσ ς ς βιμ και εν δο ξο τε ε ε ραν α συγ
 κρι ι ι ι τως τω ων Σε ε ε ε ε ρα α α
 α φιμ την α α δι ι α φθο ο ο ο ρως Θε ον
 Λο ο ο ο γο ον τε ε ε κς ς ς ς σαν
 την ον τως Θε ο ο το ο ο κο ον σε με γα α
 λυ υ υ υ υ νο ο ο με ε ε εν

Θεοδώρου Φωκαέως, ἦχος ἰβ̣ Γα

A ξι ον ε στιν ω ως α λη η θως μα κα
 ρι ζει ει ει ει εν σε την Θε ο ο το ο ο ο κον
 την α ει μα κα ρι στο ον και πα να μω μη η
 το ον και μη τε ρα τθ Θε ε ς ς η η μων
 τη η η η η ην τι μι ι ω τε ε ε ε ραν
 τω ων Χε ε ρσ ς ς βιμ και αι ε εν δο ξο

α α α α α α Πα α α α α α α α α α α α

α α α α α α α α α α α α λλη

η η η α α α α α α α α α α α α

α α α α α α α λλη η λ ς ς ς ς ς ς

ς ς ς ς ι ι Α α λλη λ ς ς ι ι ι ι

ι α α α α α α α α α α χα α α λλη η η

η η η η η η η η η η η η η η η η

η η η η η η η η η η η η η η η η

α α α α α λλη η η η η η η λ ς ς ς ς

ς ς ς ι ι ι ι ι ι ι ι α α α α α α

α α α α α α α α α α α α α χα α

α α α α α α α α λλη η η η η η η

χη η η η η η η η η η η η η η η η η

η η χη η α α α α α α α α α α

α α α α α α α α α λλη η η η η η

χη η η η η η η η η κη η η η η η η

κη η η η η χη η η η κη η η η η η
 κη η η η η η η η η η κη η χη η η
 η η η η η η η χη η ρα α α α α
 λλη η η η η η χη η η η η χη η
 η η η χη η η η η η ρα α Α λλη
 λϑ ϑ ϑ ϑ ϑ ι ι ι ι ρι ι Α λλη λϑ ι
 ι α ρα α α α α α α α α α α
 α α α α βϑ α α γγα α γγα α α ρα α Α
 λλη λϑ ι ι α α ρα α α α α α
 α α α α α α α α α α α α

Ἦχος Δι-θ

Ε ι δο μεν το φω ως το α λη θι νον ε λα βο
 μεν Πνευ μα ε που ρα νι ον ευ ρο μεν πι σιν α λη
 θη α δι αι ρε τον Τρι α δα προ σκυ νϑ ϑ ϑ εν
 τες αυ τη γαρ η μας ε ε σω σε ε εν

Ἦχος Δι-θ

Πληρωθη η τω το στομα ημων αι νε σε
 ως σε Κυρι ε ο πως ανυμνησωμεν την δο ο
 ξαν σε ο τι η ξιωσας η μας των α
 γιων σε με τας χειν μυστηρι ι ι ι ων τη ρη σον
 η μας εν τω σω α γι α σμω ω ο λην την η
 με εραν με λε των τας την δι και ο συ υ νην σε
 Α λλη λυ ι α Α λλη λυ ι α Α λλη
 λυ ι α α α

Ἦχος Δι-θ

Χ **Ε** ι η το ο νο μα Κυ ρι ε ευ λο γη με
 νον α πο τν νυν και ε ως τ αι ω ω νος (δεις)
Τ ο ο νο μα Κυ ρι ε ει η ευ λο γη
 με ε ε ε ε νο ο ο ο ν α πο τν νυν και ε ως
 τ αι ω ω νο ο ος